

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

**uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania
przestrzennego gminy Dygowo w części obrębów Świelubie,
Pustary, Bardy, Miechęcino, Dębogard, Kłopotowo – etap 2**

Opracowanie:

mgr inż. Przemysław Malec

WROCŁAW, 6 grudnia 2021 r.

Spis treści

1.	Wprowadzenie.....	3
1.1.	Podstawa prawna, cel i zakres opracowania	3
1.2.	Metody pracy	3
1.3.	Informacje o zawartości, głównych celach projektu mpzp.....	4
2.	Ocena stanu i funkcjonowania środowiska oraz tendencje zmian przy braku realizacji mpzp	4
2.1	Charakterystyka środowiska przyrodniczego.....	4
2.2	Stan oraz tendencje przeobrażeń środowiska przyrodniczego	11
2.3.	Tendencje zmian w środowisku w przypadku braku realizacji projektu mpzp	16
3.	Analiza ustaleń projektu mpzp i ocena zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi	17
4.	Przewidywany wpływ realizacji ustaleń projektu mpzp na środowisko.....	18
4.1.	Wpływ realizacji ustaleń projektu mpzp na poszczególne elementy środowiska	18
4.2.	Oddziaływanie na formy ochrony przyrody	22
4.3.	Oddziaływanie projektu mpzp poza obszarem opracowania	26
4.4.	Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	26
4.5.	Informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych dokumentów powiązanych z projektem mpzp	26
4.6.	Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń projektu mpzp na środowisko	27
5.	Metody analizy realizacji postanowień projektu mpzp	28
6.	Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko	29
7.	Rozpatrzenie rozwiązań alternatywnych do przyjętych w projekcie opisywanego dokumentu.....	29
8.	Informacje o celach ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, krajowym i lokalnym oraz powiązania z innymi dokumentami	30
9.	Streszczenie	31
10.	Spis literatury.....	33

1. Wprowadzenie

1.1. Podstawa prawna, cel i zakres opracowania

Obowiązek sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego wynika z art. 46 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, która jednocześnie ustala zakres merytoryczny opracowania. Oświadczenie autora o spełnieniu wymagań, o których mowa w art. 74a ust. 2 wspomnianej ustawy, stanowi załącznik do prognozy.

Organ opracowujący projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest zobowiązany do sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko (art. 51, ust. 1) oraz przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko skutków realizacji planu i zapewnienia w nim udział społeczeństwa (art. 54, ust. 1 i 2). Art. 50 zobowiązuje do przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko także w przypadku wprowadzania zmian do już przyjętego dokumentu.

Projekt planu został zainicjowany uchwałą nr V/29/19 Rady Gminy Dygowo z dnia 18 lutego 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dygowo w części obrębów Świelubie, Pustary, Bardy, Miechęcino, Dębogard, Kłopotowo zmienionej uchwałą nr XI/77/19 Rady Gminy Dygowo z dnia 30 września 2019 r. w sprawie zmiany uchwały nr V/29/19 Rady Gminy Dygowo z dnia 18 lutego 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dygowo w części obrębów Świelubie, Pustary, Bardy, Miechęcino, Dębogard, Kłopotowo zmienionej uchwałą nr XVII/125/20 Rady Gminy Dygowo z dnia 3 lipca 2020 r. w sprawie zmiany uchwały nr V/29/19 Rady Gminy Dygowo z dnia 18 lutego 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dygowo w części obrębów Świelubie, Pustary, Bardy, Miechęcino, Dębogard, Piotrowice zmienionej uchwałą nr XVIII/133/20 Rady Gminy Dygowo z dnia 25 września 2020 r. w sprawie zmiany uchwały nr V/29/19 Rady Gminy Dygowo z dnia 18 lutego 2019 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dygowo w części obrębów Świelubie, Pustary, Bardy, Miechęcino, Dębogard, Piotrowice.

Celem sporządzenia prognozy jest ocena skutków (zarówno negatywnych, jak i pozytywnych), jakie mogą wynikać z projektowanego przeznaczenia terenów oraz realizacji ustaleń projektu mpzp na środowisko, a w szczególności na różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne oraz zabytki, z uwzględnieniem wzajemnych powiązań między tymi elementami. Prognoza identyfikuje przewidywane zagrożenia dla środowiska, które mogą powstać na terenach znajdujących się w zasięgu oddziaływania wynikającego z realizacji ustaleń mpzp.

1.2. Metody pracy

W trakcie przygotowania niniejszego opracowania rozpoznano walory i zasoby przyrodnicze, stan zagospodarowania, walory krajobrazowe, stan środowiska i istniejące zagrożenia oraz uciążliwości dla środowiska i zdrowia człowieka. Wykorzystano opracowania poruszające problematykę ochrony środowiska gminy, materiały kartograficzne, a także przeprowadzono wizję terenu.

Zastosowana w prognozie metoda polega na porównaniu aktualnego funkcjonowania środowiska obszaru z funkcjonowaniem przewidywanym jako skutek realizacji ustaleń projektu mpzp.

Realizacja ustaleń zawartych w projekcie mpzp spowoduje zróżnicowane zmiany w środowisku. Ich charakter, intensywność oraz zasięg uzależniony będzie od faktycznego sposobu zagospodarowania terenu oraz stopnia realizacji zapisów zawartych w projekcie analizowanego dokumentu.

Ocenę następstw realizacji mpzp dokonano z podziałem ze względu na wpływ na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i antropogenicznego (w tym na zdrowie ludzi)

znajdującego się w obrębie granic omawianego obszaru, uwzględniając wzajemne zależności między nimi. Wpływ na środowisko skutków realizacji ustaleń planu różnicuje się w zależności od:

- bezpośrednio oddziaływania – bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane;
- okresu trwania oddziaływania – długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe;
- częstotliwości oddziaływania – stałe, chwilowe;
- charakteru zmian – pozytywne, negatywne, bez znaczenia;
- zasięgu oddziaływania – miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne;
- trwałości przekształceń – nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewitalizacji;
- intensywności przekształceń - nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne.

Oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska zgodnie z przyjętymi założeniami przedstawiono również w formie tabelarycznej.

1.3. Informacje o zawartości, głównych celach projektu mpzp

Zgodnie z ustawą o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ma na celu ustalenie przeznaczenia terenu, rozmieszczenie inwestycji celu publicznego oraz określenie sposobów zagospodarowania i warunków zabudowy terenu. Ustalenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego zawarto w projekcie tekstu uchwały oraz na projekcie rysunku planu.

Celem planu miejscowego jest zagospodarowanie terenu i przeznaczenie go pod:

- 1) **tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej** - rozumiane zgodnie z przepisami odrębnymi, oznaczone na rysunku planu symbolem **MN**;
- 2) **tereny zieleni** - rozumiane jako tereny, na których zlokalizowano zespoły zieleni o charakterze reprezentacyjnym, rekreacyjnym lub ochronnym, oznaczone na rysunku planu symbolem **ZP**;
- 3) **drogi publiczne** - rozumiane zgodnie z przepisami ustawy o drogach oznaczone na rysunku planu symbolem:
 - a) **KD-L** – klasy lokalnej,
 - b) **KD-D** – klasy dojazdowej;
- 4) **drogi wewnętrzne** rozumiane jako tereny dróg niezaliczanych do żadnej kategorii dróg publicznych, służące obsłudze wydzielonego terenu, oznaczone na rysunku planu symbolem **KDW**;
- 5) **drogi transportu rolnego** – rozumiane jako drogi dojazdowe do gruntów rolnych, oznaczone na rysunku planu symbolem **KDTR**.

Podstawowym dokumentem, do którego nawiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dygowo, przyjętego uchwałą nr IV/22/2002 Rady Gminy Dygowo z dnia 30 grudnia 2002 r. i zmienionego uchwałami: nr XXXIV/211/09 Rady Gminy Dygowo z dnia 30 września 2009 r. oraz nr XXXII/248/17 Rady Gminy Dygowo z dnia 19 grudnia 2017 r. Zgodność planu miejscowego ze Studium wymagana jest przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

2. Ocena stanu i funkcjonowania środowiska oraz tendencje zmian przy braku realizacji mpzp

2.1 Charakterystyka środowiska przyrodniczego

Położenie geograficzne i administracyjne, zagospodarowanie

Obszar planu położony jest na wydzielonych działkach i obszarach w obrębach: Świelubie, Pustary, Miechęcino, Piotrowice w północnej części województwa zachodniopomorskiego, we wschodniej części powiatu kołobrzeskiego.

Pod względem podziału na regiony fizyczno-geograficzne, obszar objęty niniejszym opracowaniem zlokalizowany jest w prowincji Niż Środkowoeuropejski, podprowincji Pobrzeża Południowobałtyckie, makroregionie Pobrzeże Koszalińskie, w mezoregionie Równina Białogardzka.

Zagospodarowanie terenu objętego projektem mpzp stanowią głównie wiejskie tereny zabudowane z zabudową mieszkaniową jednorodzinną. Ponadto występuje tu infrastruktura wiejska (drogi). Na terenach mpzp występuje również zieleń nieurządzona.

Podobne zagospodarowanie terenu występuje również w najbliższym otoczeniu omawianych obszarów. Stwierdza się tu zabudowę, tereny rolnicze oraz zieleń. W pobliżu obszarów mpzp w Świelubiu zidentyfikowano zbiorniki wód stojących.

Na obszarze gminy rozmieszczone są istniejące siłownie wiatrowe.

Rzeźba terenu i charakterystyka geologiczna

Ukształtowanie powierzchni jest w decydującej mierze efektem działalności lądolodu skandynawskiego w okresie zlodowaceń plejstocénskich. Decydującą rolę w tym względzie odegrało tu ostatnie zlodowacenie bałtyckie, a zwłaszcza stadiał pomorski. Obraz rzeźby glacialnej Pomorza przedstawia wyraźnie układ strefowy, którego osią jest strefa moren czołowych stadiał pomorskiego. Gmina Dygowo położona jest na północ od tego pasa w strefie moren dennych. Strefa ta charakteryzuje się pochyleniem ku północy w postaci wykształconych poziomów wysoczyznowych.

Przewodnim rysem rzeźby obszaru gminy są rozległe płaty moreny dennej płaskiej i falistej o drobnym rytmie, zalegające w przeważającej większości na wysokości w granicach 20 - 50 m n.p.m. Wysoczyzna zbudowana jest z gliny morenowej, miejscami spiaszczonej. Południowa część gminy, w obrębie miejscowości Pustary, Świelubie, Bardy, Dębogard, Piotrowice, Włóścibórz leży na IV poziomie wysoczyznowym, którego dolną granicę wyznacza poziomica 40 m n.p.m. Praktycznie cała pozostała część gminy znajduje się w obrębie III poziomu wysoczyznowego, tylko fragmenty w północnej części gminy (rejon Stramnicy) znajduje się na II poziomie.

Wysoczyznę urozmaicają liczne formy wypukłe (wzgórza mniejszych ciągów moren czołowych, kemów) jak i wklęsłe (wytopiska, obniżenia zastoiskowe, oraz stosunkowo gęsta sieć drobnych pradolin). Wyraźne jest rozczłonkowanie wysoczyzny na szereg płatów. Jest to dzieło całej sieci drobnych form marginalnych, tworzących system pradolin i dolin wykorzystywanych przez liczne ciek. Taką pradolinę wykorzystuje m.in. Parsęta. Powierzchnie wysoczyzny urozmaicają liczne połogie doliny wód roztopowych, wytopiska, obniżenia zastoiskowe i równiny bagienne. Dno doliny Parsęty o szerokości w granicach 200 - 750 m opada w kierunku północno-zachodnim, od wysokości nieco ponad 9,0 m n.p.m. na wysokości Daszewa do ok. 3 m n.p.m. w okolicach Pustar gdzie rzeka opuszcza obszar gminy Dygowo. Głębokość doliny Parsęty w stosunku do poziomu wysoczyzny waha się w granicach 17 - 30 m. Zbocza dolin i rynien rozcięte są licznymi świeżymi dolinkami erozyjnymi.

W dolinie Parsęty istnieją zachowane fragmenty teras o charakterze pradolinny, a także rzecznych – nadzalewowej i zalewowej. Na terasie nadzalewowej lokalnie uformowały się drobne wydmy, zaś zalewowa jest urozmaicona obecnością paleomeandrów, zakoli odciętych podczas XX-wiecznej regulacji rzeki i innych przejawów działalności rzeki meandrującej.

Według podziału geologicznego na jednostki strukturalne obszar gminy położony jest na granicy pomiędzy Wałem Pomorskim a Niecką Pomorską, stanowiącej fragment niecki brzeżnej (synklinorium brzeżnego) – jednostki granicznej pomiędzy prekambryjską platformą wschodnioeuropejską a fałdowymi strukturami Europy Zachodniej i Południowej.

W plejstocenie ukształtowany został podstawowy rys rzeźby obszaru Gminy. W wyniku zmian klimatycznych na obszar Polski kilkakrotnie nasuwał się lądolód, który ulegał topnieniu w okresach cieplejszych. Efektem akumulacyjnej działalności lodowca są gliny zwałowe rozdzielone osadami zastoiskowych mulków i ilów oraz piaszczystymi osadami fluwioglacialnymi.

W wyniku wycofywania się lądolodu w strefach marginalnych ulegał on rozpadowi na płaty i bryły lodu, a pomiędzy nimi osadzały się utwory morenowe i fluwioglacialne. Bryły martwego lodu wytapiały się tworząc misy jeziorne i zagłębienia bezodpływowe. Powstałe w wyniku topnienia lodu wody spływały wykorzystując w tym celu rynny subglacialne o kierunku N-S i marginalne (doliny wód roztopowych) oraz odcinki pradolinne o równoleżnikowym układzie. Towarzyszyło temu

wypełnianie obniżeń osadami mineralnymi i organogenicznymi oraz rozcinanie progów dzielących te obniżenia. W zbiornikach, powstałych wskutek wytapiania się brył martwego lodu dochodziło do akumulacji mułów jeziornych, gytii węglanowych i kredy jeziornej. W wielu miejscach tworzyły się też miększe torfowiska mszyste, rozciągające się na obszarach występowania wieloletniej zmarzliny.

W holocenie nastąpił rozwój roślinności, co ograniczyło intensywność procesów erozyjnych, a ocieplenie klimatu zaktywizowało procesy wietrzenia chemicznego, dzięki czemu nasiliły się procesy glebotwórcze. Na zanikających jeziorach rozwijały się torfowiska, zaś w dolinach rzek rozwinęły się równiny zalewowe.

Wody powierzchniowe i zagrożenie powodziowe

Sieć hydrograficzna gminy Dygowo jest zróżnicowana. Obszar gminy niemal w całości odwadniany jest przez dorzecze Parsęty, tylko niewielkie fragmenty w północnej i w północno-wschodniej części gminy leżą w zlewni rzeki Czerwonej i Bałtyku.

Przez gminę Dygowo przepływa 6 rzek. Parsęta i jej dopływy:

- prawostronne: Pysznica (Pyszka), Olszynka, Bogucinka (Nieciecza)
- lewostronny: Łosia,

Ponadto Malechowska Struga oraz inne bezimienne i nie nazwane rzeczki i strumienie oraz kanały i ciek, w tym kilkadziesiąt małych lokalnych dopływów spływających doliną do nurtu Parsęty.

Zgodnie z aktualnym planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, teren objęty opracowaniem:

- w obrębie Świelubie położony jest w jednolitych części wód powierzchniowych nr RW60001944979 - Parsęta od Radwi do Wielkiego Rowu;
- w obrębie Pustary położony jest w jednolitych części wód powierzchniowych nr RW60001944979 - Parsęta od Radwi do Wielkiego Rowu;
- w obrębie Miechęcino położony jest na pograniczu jednolitych części wód powierzchniowych nr RW6000174494 - Olszynka oraz nr RW60001944979 - Parsęta od Radwi do Wielkiego Rowu;
- w obrębie Kłopotowo położony jest w RW60001944979 - Parsęta od Radwi do Wielkiego Rowu.

Na podstawie informacji zawartych na mapach zagrożenia powodziowego, opublikowanych przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej (<http://mapy.isok.gov.pl/>) wynika, iż tereny gminy położone w dolinie Parsęty oraz jej dopływu Pysznicy, zagrożone są wodami powodziowymi.

Na podstawie informacji zawartych na mapach zagrożenia powodziowego, opublikowanych przez Krajowy Zarząd Gospodarki Wodnej (<http://mapy.isok.gov.pl/>) wynika, iż tereny w pobliżu rzeki Parsęty w obrębie Miechęcino zagrożone są wodami powodziowymi. W odniesieniu do projektu mpzp stwierdzono, iż niewielkie obszary narażone są wodami powodziowymi Q 0,2% (raz na 500 lat), Q 1% (raz na 100 lat) oraz wodami powodziowymi Q 10% (raz na 10 lat). Zasięg wód powodziowych we wszystkich przypadkach zatrzymuje się na granicy pierwszej linii zabudowań.

Wody podziemne

Na Mapie Hydrogeologicznej Polski w skali 1:200.000 arkusz 4 – Kołobrzeg (Wyd. Geologiczne - 1983), tereny objęte zasięgiem niniejszego opracowania znalazły się w granicach regionów: kołobrzESCO-pomorskiego (II) i słupskochojnickiego (IV). Granicę stanowi linia o przebiegu NW - SE, rozciągająca się od Rusowa po okolice Daszewa. W zachodniej części gminy występuje czwartorzędowy zbiornik wód podziemnych. Jest to zbiornik doliny kopalnej, podścielonej zbiornikiem międzymorenowym. Szacunkowe zasoby dyspozycyjne zbiornika wynoszą 36.000 m³/d, średnia głębokość ujęć – 40 m.

Głębokość występowania wód podziemnych pierwszego poziomu wodonośnego nawiązuje w zarysie podstawowym do ukształtowania powierzchni terenu. W dnach dolin rzecznych, w otoczeniu jezior oraz w obrębie podmokłych obniżeń o różnej genezie wody gruntowe zalegają na głębokościach mniejszych od 1 metra.

Na terenie wysoczyznowym przeważają głębokości rzędu 2-5 metrów, lokalnie 5-10 metrów. Wody podziemne pierwszego poziomu mogą pojawiać się miejscami na głębokościach większych niż 10 metrów: Dotyczy to zwłaszcza stref przy krawędziowych głębokich rozcięć dolinnych, w mniejszym stopniu obszarów wysoczyzny morenowej.

Poziomy wodonośne o znaczeniu użytkowym występują w regionie kołobrzESCO-pomorskim (II) w piętrach wodonośnych czwartorzędowym i jurajskim, zaś w regionie słupsko-chojnickim (IV) w utworach czwartorzędowych i trzeciorzędowych.

Poziom wód gruntowych, występuje w obrębie piasków i żwirów wodnolodowcowych tarasów dolinnych oraz w utworach piaszczysto-żwirowych kemów i moren ostatniego zlodowacenia. Warstwy piaszczyste nie tworzą ciągłego poziomu wód gruntowych. Miąższość warstwy wodonośnej nie przekracza 5 m. Zasilanie poziomu wód gruntowych zachodzi przede wszystkim na drodze infiltracji opadów atmosferycznych, a w przypadku dolin cieków powierzchniowych poprzez dopływ lateralny z cieków. Drenaż opisywanego poziomu odbywa się głównie przez cieki i rowy melioracyjne, zaś część wody zasila głębsze poziomy wodonośne.

W obrębie regionu kołobrzESCO-pomorskiego główny użytkowy poziom wodonośny występuje w utworach czwartorzędu. Jego miąższość zawiera się od 10 do 40 metrów, przy wydajnościach od 20 do 80 m³h⁻¹, zaś wyjątkowo ponad 200 m³h⁻¹. Użytkowy poziom wodonośny w utworach jury ma mniejsze znaczenie. Są to wody porowo-szczelinowe oraz szczelinowo-krasowe w piaskach, piaskowcach, marglach i wapieniach. Poziom ów zalega na głębokości od 40 do 80 metrów przy wydajnościach od poniżej 30 m³h⁻¹ do 40 m³h⁻¹ i ciśnieniu od 200 do 800 kPa.

W regionie słupsko-chojnickim główny czwartorzędowy poziom wodonośny stanowią międzyglinowe i podglinowe utwory piaszczyste starszych zlodowaceń. Poziom ten występuje na obszarze wysoczyzn. Jest on średnio i dobrze izolowany zwartym nadkładem glin zwałowych o miąższości dochodzącej niekiedy do 50 m. Wydajności otworów studziennych eksploatujących poziom międzyglinowy są zróżnicowane i wynoszą od kilku do 70 m³/h. Poziomy międzyglinowy i podglinowy są ujęte licznymi studniami wierconymi.

Trzeciorzędowe piętro wodonośne występuje we wschodniej części gminy, ale jako główny poziom użytkowy pełni rolę dla ujęcia w Kłopotowie. Użytkowy poziom wodonośny stanowią piaski miocenu i piaski oligocenu.

Zgodnie z aktualnym planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r., poz. 1967), obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w obrębie jednolitych części wód podziemnych nr PLGW60009.

Omawiany obszar objęty planowanym mpzp położony jest poza zasięgiem głównych zbiorników wód podziemnych.

Klimat lokalny

Według A. Wosia (1999) większość obszaru gminy leży w granicach regionu Środkowopomorskiego, tylko północne części zaliczone zostały do regionu Środkowonadmorskiego. W tym drugim regionie jest mniej dni przymrozkowych i mroźnych, a więcej dni ciepłych. Krócej (o około 30 dni) trwa tam okres termicznej zimy i również krótszy jest (o około 10 dni) okres termicznego lata. Częstsze są dni z opadem atmosferycznym. Nie notuje się występowania skrajnych typów pogody.

Do cech charakterystycznych klimatu na obszarze gminy Dygowo można zaliczyć stosunkowo łagodne zimy, opóźnione i chłodne wiosny, dość chłodne lata oraz długie, ciepłe jesienie. Przeciętna roczna temperatura wynosi ok. 7,5 °C, przy przeciętnej temperaturze miesiąca najcieplejszego (lipca) ok. 17,0 °C, a najchłodniejszego (stycznia) - ok. -1,5°C. Przeciętnie w ciągu roku notuje się zaledwie 2 dni upalne. Liczba dni gorących (z temperaturą maksymalną pow. 25 °C) - wynosi 10, zaś dni mroźnych (z temperaturą maksymalną niższą od 0 °C) – sięga 25 °C.

Okres wegetacyjny trwa ok. 210 dni, trwa od połowy kwietnia do końca października. Przeciętna roczna suma opadów nie przekracza 600 mm. Dominują wiatry wiejące z sektorów zachodnich. Przeciętna roczna prędkość wynosi 5,3 m/s.

Klimat lokalny modyfikowany jest warunkami topograficznymi, bliskością kompleksów leśnych, pól uprawnych i obecnością wód powierzchniowych. W rejonie dolin rzecznych okresowo zalegają chłodne masy powietrza o zwiększonej wilgotności, stąd częściej aniżeli na wysoczyźnie występują tu przygruntowe przymrozki. Podwyższona wilgotność powietrza oraz częstsze występowanie mgieł i zamgleń towarzyszą też obszarom o płytszym poziomie wód gruntowych. W miejscach zabudowanych mogą występować podwyższone temperatury powietrza (o 1 - 2 st. C). Na terenach nieosłoniętych zwiększa się prędkość wiatru. Klimat podlega również lokalnym modyfikacjom, spowodowanym gęstą, wielokondygnacyjną zabudową mieszkalną. Tereny rolne

charakteryzują się dobrymi i przeciętnymi warunkami solarnymi, dobrymi warunkami termicznymi i wilgotnościowymi, bardzo dobrym przewietrzaniem oraz małą częstotliwością występowania mgieł. Występujące w przestrzeni rolnej zadrzewienia i zakrzewienia działają modyfikująco na warunki klimatu miejscowego hamując prędkość wiatru, spowalniając obieg wody i ograniczając parowanie wody z gleb. Tereny te cechują się korzystnymi warunkami dla osadnictwa, a także prowadzenia gospodarki rolnej. Zwarte tereny leśne wyróżniają się wyrównanym profilem termicznym dobowym i rocznym (wyższe minimum i niższe maksimum), zwiększoną wilgotnością względną powietrza i niższymi jej amplitudami w ciągu doby, dużą zawartością fitoncydów (olejków eterycznych), zwiększoną zawartością ozonu itp. Obszary leśne zaburzają swobodne przemieszczanie mas powietrza zmieniając ich kierunek oraz tworząc nisze o charakterze czasowym, w których powietrze stagnuje. Ze względu na małe kontrasty temperatury i wilgotności wpływają łagodząco na tereny sąsiednie.

Gleby

Gmina Dygowo leży w granicach regionu Kołobrzesko – Darłowskiego (Dylewski J. i inni, 1981). Region ten cechuje się dominacją utworów moreny dennej (gliny), o rzeźbie falistej lub płaskiej. W dolinach rzecznych występują gleby torfowe i mułowo - torfowe. Większość gleb tego regionu wytworzona jest z glin lekkich, w górnych poziomach najczęściej płytko spiaszczonych. Uwilgotnienie tych gleb jest w większości właściwe. Dość często jednak spotyka się gleby okresowo podmokłe, związane z przebiegiem większych i mniejszych cieków. Dominują gleby wytworzone z piasków gliniastych mocnych i piasków gliniastych lekkich.

Strefowe zróżnicowanie wielu czynników glebotwórczych prowadzi do powstania strefowych typów gleb. Na terenie gminy Dygowo dominują dwa typy gleb, zaliczane do gleb strefowych, są to gleby brunatne, które zajmują ok. 47% oraz gleby bielcowe zajmujące ok. 32% powierzchni gruntów rolnych.

W obszarze opracowania występują grunty rolnicze, łąki i pastwiska i lasy IV i V klasy bonitacyjnej.

Świat przyrody, obiekty i obszary chronione

W dniach 10-12 lipca 2019 roku przeprowadzono wstępne rozpoznanie przyrodnicze terenów zlokalizowanych w granicach projektowanego MPZP. Jego celem było określenie siedlisk oraz rozpoznanie gatunków roślin i zwierząt. Szczególną uwagę zwrócono na obszary planu zlokalizowane w sąsiedztwie obszarów chronionych (Natura 2000 Trzebiatowsko-Kołobrzeski Pas Nadmorski, natura 2000 Dorzecze Parsęty oraz rezerwat Stramniczka). Ponadto przeanalizowano dane kartograficzne, dane przestrzenne uzyskane z RDOŚ oraz informacje pozyskane w urzędzie gminy (w tym archiwalne opracowania ekofizjograficzne).

Roślinność rzeczywista gminy Dygowo, ze względu na rozwój rolnictwa występujący na tych terenach od kilkunastu wieków, praktycznie nie pokrywa się z rozmieszczeniem roślinności potencjalnej. Wyjątek stanowią obszary położone w dolinie Parsęty oraz torfowiska wysokie i przejściowe znajdujące się na północ i zachód od Dygowa.

Potencjalna roślinność naturalna wyraża hipotetyczny stan końcowego, granicznego stadium sukcesji roślinności na danym terenie, możliwy do osiągnięcia w momencie gdyby naturalne tendencje rozwojowe roślinności mogły by się w pełni zrealizować w wyniku ustania antropopresji oraz naturalnych czynników destrukcyjnych.

Da omawianego obszaru ustalono 8 typów zbiorowisk potencjalnej roślinności naturalnej, w tym dla blisko 50% powierzchni gminy, ze względu na zasobność gleb, jej skład wynikający z budowy i pochodzenia, potencjalną roślinnością jest żyzna buczyna niżowa. Około 25% powierzchni gminy Dygowo stanowi subatlantycki acidofilny las bukowo - dębowy typu pomorskiego. Około 20% powierzchni gminy to potencjalnie grądy subatlantyckie bukowo - dębowo - grabowe w postaci pomorskiej ubogiej. Pozostałe 5% powierzchni gminy przypisano między innymi siedliskom: olsu środkowoeuropejskiego, łągów olszowych i olszowo - jesionowych siedlisk wodnogruntowych, okresowo lekko zabagnionych, kontynentalnego boru bagienne, mszaru wysokotorfowiskowego, wrzosowiska atlantyckiego.

W odniesieniu do obszaru objętego niniejszym opracowaniem należy stwierdzić, że naturalna roślinność została wyeliminowana, głównie wskutek zabudowy i użytkowania rolniczego. Tereny planu obejmują tereny zabudowane, pola uprawne, łąki, nieużytki oraz miejscami niewielkie oczka i ciek wodne.

Na terenach zabudowy stwierdza się głównie trawy równych gatunków, spontaniczną roślinność ruderalną oraz nasadzenia ozdobnych roślin jednorocznych, bylin, krzewów i drzew (w tym owocowych). Wzdłuż ciągów komunikacyjnych występują rodzime gatunki drzew i krzewów.

Część obszarów w otoczeniu mpzp obejmuje tereny wykorzystywane rolniczo. Uprawom rolnym towarzyszą głównie mak polny (*Papaver rhoeas*), chaber bławatek (*Centaurea cyanus*), rumian polny (*Anthémis arvensis*), miotła zbożowa (*Apera spica-venti*), wyka drobnokwiatowa (*Vicia hirsuta*), rumianek pospolity (*Chamomilla recutita*), skrytek polny (*Aphanes arvensis*), maruna bezwonna (*Tripleurospermum inodorum*), ostróżeczka polna (*Consolida regalis*), nawrot polny (*Lithospermum arvense*).

Murawy i łąki na terenie opracowania mają charakter antropologiczny. W skład muraw wchodzi głównie różne gatunki traw. Na łąkach określono co najmniej kilka zespołów przynależnych do klasy *Molinio-Arrhenatheretea* - naturalne i antropogeniczne trawiaste zbiorowiska łąk. W składzie gatunkowym występują m.in.: rdest wężownik (*Polygonum bistorta*), koniczyna białoróżowa (*Trifolium hybridum* ssp. *hybridum*), niezapominajka błotna (*Myosotis palustris*), kuklik zwisty (*Ceum rivale*), komonica błotna (*Lotus uliginosus*), kłosówka wełnista (*Hokus lanatus*), babka lancetowata (*Plantago lanceolata*), wiechlina łąkowa (agg.) (*Poa pratensis*), jaskier ostry (*Ranunculus acris* ssp. *acris*), szczaw zwyczajny (*Rumex acetosa*), koniczyna łąkowa (*Trifolium pratense*), wyka ptasia (*Vicia cracca*), krwawnik pospolity (*Achillea millefolium*), kupkówka pospolita (*Dactylis glomerata*), marchew zwyczajna (*Daucus carota*), barszcz zwyczajny typowy (*Heracleum sphondylium* ssp. *sphondylium*), mniszek pospolity (*Taraxacum officinale*), szczaw kędzierzawy (*Rumex crispus*), koniczyna biała, (*Trifolium repens*), jaskier rozłogowy (*Ranunculus repens*).

Na terenach w otoczeniu mpzp obejmujących zbiorniki i ciek wodne stwierdzono występowanie roślinności wodnej wraz z innymi zbiorowiskami szuwarów. Zarejestrowano zespół rzęs i spirodeli Lemno-Spirodeletum oraz zespół rzęsy drobnej, które należą do zbiorowisk biernie unoszących się na powierzchni wody w postaci pływających zielonych kożuchów. Należą one do zespołów pospolitych w Polsce. Na brzegach cieków stwierdzono szuwały ze związku Phragmition. Określono m.in. gatunki: manna mielec (*Glyceria maxima*), trzcina pospolita (*Phragmites australis*), marek szerokolistny (*Sium latifolium*). Wg materiałów źródłowych, wymienione fitocenozy rzęs i szuwarów stwierdzono również we wszystkich zbiornikach na terenie gminy, w tym w jez. Stojkowo, kanałach melioracyjnych, lokalnych mokradłach, rzekach i ich dopływach oraz starorzeczach.

Na terenach mpzp nie stwierdzono roślinności torfowisk, jednakże materiały źródłowe wskazują, iż występują one w dolinach rzecznych Parsęty.

Na terenach planu stwierdzono również drzewa i krzewy towarzyszące budynkom i drogom. W przydomowych ogrodach stwierdzono drzewa owocowe oraz ozdobne (np. żywotniki i cyprysiki). Zidentyfikowano również niewielkie fragmenty zalesione w obrębie Bardy i Pustary. W składzie gatunkowym zanotowano rodzime gatunki drzew, takie jak klony pospolite, lipy drobnolistne, jesiony wyniosłe, dęby szypułkowe.

Na terenach mpzp położonych w obrębie Natury 2000 Dorzecze Parsęty nie stwierdzono występowania cennych siedlisk przyrodniczych oraz stanowisk chronionych roślin. Aktualne zagospodarowanie spowodowało, iż nie spotyka się tu innych siedlisk i gatunków flory, niż te, które wymieniono wyżej w niniejszym rozdziale.

Na obszarze gminy Dygowo zarejestrowano 27 gatunków ryb, 7 gatunków płazów, 4 gatunków gadów, 106 gatunków ptaków lęgowych oraz 21 gatunków pojawiających się tu okresowo, 29 gatunków ssaków.

Zasadniczym elementem środowiska gminy Dygowo mającym znaczenie dla bytowania ryb i kręgłoustych jest system Parsęty i jej dorzecza. Najcenniejsze i najbardziej zagrożone gatunki ryb w gminie to: łosoś, troć wędrowną, certa, minóg rzeczny i strumieniowy.

Z płazów i gadów stwierdza się m.in. żabę jeziorkową, zieloną, żabę trawną, ropuchę szarą, padalca, zaskrońca, jaszczurkę zwinkę.

Stwierdzone ptaki to: perkoz, perkoz dwuczuby, perkoz rdzawoszyi, kormoran czarny, czapla siwa, bocian biały, łabędź niemy, gęś gęgawa, krzyżówka, głowienka, czernica, gągoł, nurogęś, kania rdzawa, bielik, błotniak stawowy, błotniak łąkowy, orlik krzykliwy, gołąb, myszół, kobuz, kuropatwa, przepiórka, derkacz, kokoszka wodna, łyska, żuraw, sieweczka rzeczna, czajka, słonka, brodziec samotny, kuliczek (brodziec piskliwy), mewa śmieszka, zimorodek, pliszka górska, świerszczak, dzięcioł czarny, podróżniczek, strumieniówka, trzcinniczek, remiz, muchołówka mała, rokosz, gąsiorek, kruk.

Z ssaków występują: jeże, nietoperze: nocek duży, nocek Natterera, nocek rudy, borowiec wielki, gacek brunatny, wydra, rzęsorek, rzeczek, lis, zając szarak.

Obszarami cennymi pod względem faunistycznym są wszelkie tereny o słabej antropopresji. Do wartościowych obszarów faunistycznych ze stanowiskami rzadkich i chronionych gatunków zwierząt należy dolina Parsęty i dolina Pyski, jezioro Stojkowo, torfowisko Stramniczka, torfowiska i lokalne obniżenia wypełnione wodą, większe kompleksy leśne poza doliną Parsęty.

Teren zmiany planu pozbawiony jest istotnych walorów faunistycznych. Zabudowa wiejska oraz niewielka mozaikowość krajobrazu rolniczego w obrębie opracowania spowodowała, że zespoły faunistyczne właściwe dla agrocenoz występują tu w formie zubożałej, z nielicznymi przedstawicielami. Tereny planu zlokalizowane w pobliżu mokradeł, wód stojących, rowów i cieków wodnych mogą być potencjalnym siedliskiem płazów i ptaków związanych z wodami. Dotyczy to terenów mpzp (F1UT) w obrębie Miechęcino.

Stwierdzone na terenach planu zadrzewienia i krzewy mogą być potencjalnym siedliskiem i bazą pokarmową m.in. ptaków oraz nietoperzy.

Zgodnie z dostępnymi danymi opisującymi walory przyrodnicze gminy, w pobliżu planu przy rzece Parsęta w obrębie Miechęcino, zlokalizowane są stanowiska ropuchy szarej, żaby wodnej i jeziorkowej, a także bociana białego, wydry. W rzece Parsęta stwierdza się również występowanie ryb, m.in. kozy pospolitej, głowacza białopłetwego, łososi, minoga rzeczno i strumieniowego. Ponadto na pozostałym terenie nie identyfikuje się stanowisk chronionych gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

Na terenie objętym niniejszym opracowaniem występują obszary chronione na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody, którym jest obszar Natura 2000 Dorzecze Parsęty (PLH320007). Ponadto na terenie planu występują obszary węzłowe i korytarze ekologiczne (Pomorze 1 oraz Dolina Parsęty Północny), będące częścią sieci powiązań przyrodniczych.

Natura 2000 – Dorzecze Parsęty (PLH320007)

Południowo zachodnie krańce terenu zmiany planu, położone w obrębie Jazy, leżą w zasięgu obszaru Natura 2000 – Dorzecze Parsęty (PLH320007).

Dorzecze Parsęty obejmuje szereg ważnych siedlisk z Załącznika I Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Łącznie zidentyfikowano ich 25, tworzących mozaikę i pokrywających ponad 50% powierzchni obszaru. Często są to siedliska bardzo rzadkie bądź unikatowe w skali kraju i Europy. Wiele z nich jest ważnym biotopem dla cennej fauny, która podlega ochronie na podstawie konwencji międzynarodowych. Stwierdzono tu występowanie 11 gatunków z Załącznika II Dyrektywy Rady 92/43/EWG. Na szczególną uwagę i podkreślenie zasługuje:

- rzeka i jej liczne dopływy posiadają najlepsze w Polsce, a może w Europie, warunki dla tarła łososi, co zapewnia utrzymanie naturalnej populacji tego gatunku w naszym kraju; ponadto naturalny charakter rzeki i jej dopływów zapewnia tarło dla innych ryb łososiowatych: troci wędrowniej, pstrąga potokowego i lipienia (zachowanie takiego stanu wymaga zakazu budowania nowych przegród na rzece, natomiast istniejące, jeśli nie zostaną rozebrane, muszą być wyposażone w bardzo dobrze działające przepławki);

- obecność w rzece innych gatunków ryb (poza łososiowatymi) cennych przyrodniczo i gospodarczo: licznej populacji strzebli potokowej, certy - gatunku wędrownego i węgorza pochodzenia naturalnego, który dociera do Parsęty z odległych atlantyckich miejsc rozrodu;

- jako cenny obszar dla rozrodu wydry;

- rozległe połacie różnego typu lasów łęgowych w obrębie dolin rzecznych i na obszarze zagłębi dennomorenowych;

- jedno z większych koncentracji zjawisk źródłiskowych na Pomorzu oraz duże zróżnicowanie wielu innych typów mokradeł, zwłaszcza torfowisk;

- malowniczy krajobrazowo przełomowy odcinek rzeki Parsęty pomiędzy Starym Dębem, Osówkiem i Byszynem oraz głębokie wąwozy i strome jary rzeki Perznicy, Trzebiegoszczy i Łozicy;
- jako ważny obszar dla zachowania w Polsce naturalnej populacji złoci pochwowatej *Gagea spathacea* i kokoryczy drobnej *Corydalis pumila*, czy grążela drobnego *Nuphar pumila*;
- jedyne na Pomorzu stanowisko śledziennicy naprzeciwlistnej *Chrysosplenium oppositifolium* w dolinie Dębicy;
- liczne i bardzo dobrze zachowane biotopy dla ptaków drapieżnych: orlika krzykliwego, błotniaka stawowego, kani rudej, bielika, puchacza, czy sowa błotna oraz dla ptaków związanych z obszarami wodno-błotnymi: bociana białego, bociana czarnego, zimorodka, sieweczki rzecznej, kulika wielkiego, czy żurawia; ponadto Parsęta jest ważny obszar dla zimowania ptaków wodno-błotnych na Pomorzu;
- Prowadzi się tu Program restytucji łososia, troci, certy i jesiotra, a rzeka Parsęta została włączona do potencjalnych rzek łososiowych (Salmon River Inventory) w ramach międzynarodowego programu: Salmon action plan 1997- 2010 prowadzonego przez Międzynarodową Komisję Rybołówstwa Morza Bałtyckiego (International Baltic Sea Fisheries Commission) i HELCOM; oraz- międzynarodowy program "Zintegrowany system zarządzania i ochrony terenów podmokłych i zalewowych w dorzeczu Parsęty", którego celem jest wypracowanie systemu zarządzania przyrzecznymi terenami podmokłymi dla ochrony bioróżnorodności w krajobrazie wiejskim, odtworzenie terenów podmokłych dla zwiększenia bioróżnorodności, zmniejszenia ryzyka powodzi w dolnej części dorzecza oraz ochrony przed zanieczyszczaniem biogenami pochodzenia rolniczego;

Dolina Radwi i jej dopływy to również interesujący obszar pod względem krajobrazowym, geomorfologicznym i kulturowym, w szczególności na ochronę zasługują:

- wyjątkowo dobrze zachowane podmokłe łąki eutroficzne i kalcyfilne;
- wąwozy i jary oraz liczne źródła niewapienne;
- torfowiska źródłiskowe w dolinie Chocieli - "zawieszone" na zboczach wzniesień kemowych i zasilane wodami podziemnymi należą do największych tego typu obiektów na Pomorzu, ich pokłady martwicy wapiennej (tufu źródłiskowego) przekraczają miąższość 7 m, a utwory te można obserwować na powierzchni w postaci scementowanych "bloków skalnych";
- miejsca bytowania, rozrodu i wędrówek ryb łososiowatych oraz wielu innych grup kręgowców i bezkręgowców;
- malowniczy krajobraz jeziora Kwiecko i Pradoliny Pomorskiej z licznymi dolinkami denudacyjnymi oraz krajobraz zbiorników zaporowych - Rosnowo i Hajka;
- liczne obiekty kulturowe, jak: grodziska słowiańskie, kamienno-ceglane mosty łukowe, stare młyny, dawne systemy hydrotechniczne (tarany hydrauliczne), kapliczki i inne.

Jest to naturalny korytarz ekologicznym o znaczeniu lokalnym i regionalnym i ważne miejsce wypoczynku i rekreacji.

2.2 Stan oraz tendencje przeobrażeń środowiska przyrodniczego

Informacje o problemach środowiska istotnych z punktu widzenia projektu mpzp

Istniejące problemy ochrony środowiska, istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu, to:

- zanieczyszczenie wód powierzchniowych i podziemnych wynikające z niedostatecznego skanalizowania obszaru i nadmiernego zużycia środków chemicznych w rolnictwie;
- emisja zanieczyszczeń atmosferycznych ze źródeł punktowych (użytkowanie instalacji grzewczych o niskiej sprawności opartych o paliwa stałe) i liniowych (drogi o dużym natężeniu ruchu), w tym emisje napływające z terenów przyległych;
- degradacja klimatu akustycznego w otoczeniu dróg o dużym natężeniu ruchu.

Powietrze atmosferyczne

Zanieczyszczenie powietrza to gazy oraz aerozole (cząstki stałe i ciekłe unoszące się w powietrzu), które zmieniają jego naturalny skład. Mogą one być szkodliwe dla zdrowia ludzi,

zwierząt i roślin, a także niekorzystnie wpływać na glebę, wody i inne elementy środowiska przyrodniczego.

Wyróżnia się trzy główne grupy zanieczyszczeń powietrza atmosferycznego. Należą do nich źródła komunalno-bytowe, transport drogowy oraz przemysł.

Źródła komunalno-bytowe, w głównej mierze odpowiedzialne są za podwyższone stężenia zanieczyszczeń, szczególnie pyłu zawieszonego, benzo(a)pirenu i dwutlenku siarki, w sezonie zimowym. Stosowanie w lokalnych kotłowniach i domowych piecach grzewczych niskosprawnych urządzeń i instalacji kotłowych, ich zły stan techniczny i nieprawidłowa eksploatacja oraz spalanie złej jakości paliw (zasiarczonych, zapozielonych i niskokalorycznych węgli, mułów węglowych, a także wszelkich odpadów z gospodarstw domowych), są głównym powodem tzw. niskiej emisji. Duża ilość źródeł wprowadzających zanieczyszczenia z kominów o niewielkiej wysokości sprawia, że zjawisko to jest bardzo uciążliwe, gdyż zanieczyszczenia gromadzą się wokół miejsca powstawania, a są to najczęściej obszary o zwartej zabudowie mieszkaniowej.

Transport drogowy wpływa na całoroczny poziom tlenków azotu w powietrzu oraz podwyższony poziom pyłu zawieszonego PM₁₀ i benzenu. Duże zanieczyszczenie powietrza występuje na skrzyżowaniach głównych ulic i dróg, przy trasach komunikacyjnych o dużym natężeniu ruchu biegnących przez obszary o zwartej zabudowie. Przyczyną nadmiernej emisji zanieczyszczeń ze środków transportu jest przede wszystkim zły stan techniczny pojazdów, ich nieprawidłowa eksploatacja, przestoje w ruchu spowodowane złą organizacją ruchu i zbyt małą przepustowością dróg.

Przemysłowe źródła zanieczyszczeń wprowadzają do atmosfery różnego rodzaju substancje. Z energetyką związane są głównie emisje szkodliwych gazów i pyłów, takich jak pyły zawieszone, tlenki siarki i azotu. Przemysł chemiczny i hutnictwo mogą być źródłem różnych szkodliwych gazów oraz pyłów zawierających metale ciężkie i inne substancje. Rodzaj oraz ilość wprowadzanych do środowiska zanieczyszczeń związany jest z rodzajem przemysłu oraz z zastosowaną technologią produkcji w danym zakładzie.

Wśród źródeł emisji zanieczyszczeń powietrza należy wymienić również emisje pochodzące m.in. z zakładów wydobywczych i przeróbczych surowców skalnych, prac budowlanych, eksploatacji dróg, prowadzenia działalności produkcyjnej, prowadzenie działalności usługowej, eksploatacji kanalizacji ściekowej, spalania odpadów, przeładunku i przetwarzania odpadów oraz składowisk odpadów, działalności związanej z rolnictwem. Działalności te mogą być przyczyną uciążliwości przede wszystkim ze względu na niezorganizowaną emisję pyłu oraz substancji uciążliwych zapachowo.

Na stopień zanieczyszczenia powietrza atmosferycznego gminy Dygowo i okolic mają wpływ emisje zanieczyszczeń energetycznych z kotłowni lokalnych i palenisk domowych, szczególnie w sezonie grzewczym. Oprócz tego źródłem emisji jest transport samochodowy, a także emisja transgraniczna, spoza terenu gminy.

Podstawy prawne oceny jakości powietrza

Oceny jakości powietrza na terytorium kraju dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów: ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi oraz ustanowionych ze względu na ochronę roślin. Podstawę oceny jakości powietrza stanowi określone w Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu - poziomy substancji w powietrzu: dopuszczalne, docelowe, celów długoterminowych oraz alarmowe. Ocenę jakości powietrza ze względu na ochronę zdrowia ludzi wykonano dla następujących zanieczyszczeń: dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, ozonu, benzenu, pyłu zawieszonego PM₁₀, ołowiu, arsenu, kadmu, niklu i wielopierścieniowych węglowodorów aromatycznych w pyłe PM₁₀ oraz pyłu zawieszonego PM_{2.5}.

Do 31 grudnia 2018 r. na terenie województwa zachodniopomorskiego badania i pomiary jakości powietrza atmosferycznego prowadził Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska z siedzibą w Szczecinie. Z dniem 1 stycznia 2019 r. zadanie w zakresie Państwowego Monitoringu Środowiska i Laboratorium przejął Główny Inspektorat Ochrony Środowiska (GIOS).

Oceny jakości powietrza na terytorium kraju dokonuje się z uwzględnieniem dwóch grup kryteriów: ustanowionych ze względu na ochronę zdrowia ludzi (z podziałem na ochronę zdrowia dla uzdrowisk i obszarów ochrony uzdrowiskowej) oraz ustanowionych ze względu na ochronę

roślin. Ocena pod kątem ochrony zdrowia obejmuje: dwutlenek azotu NO₂, dwutlenek siarki SO₂, benzen C₆H₆, ołów Pb, arsen As, nikiel Ni, kadm Cd, benzo(a)piren B(a)P, pyły PM₁₀ i PM_{2.5}, ozon O₃, tlenek węgla CO. W ocenie pod kątem ochrony roślin uwzględnia się: dwutlenek siarki SO₂, tlenki azotu NO_x, ozon O₃.

Oceny i wynikające z nich działania odnoszone są do jednostek terytorialnych nazywanych strefami, obejmujących obszar całego kraju. Podział kraju na strefy został wprowadzony Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 2 sierpnia 2012 r. w sprawie stref, w których dokonuje się oceny jakości powietrza. Według tego podziału, omawiany obszar znajduje się w strefie zachodniopomorskiej. Obecnie obowiązuje podział, według którego strefę stanowi: aglomeracja o liczbie mieszkańców powyżej 250 tysięcy, miasto o liczbie mieszkańców powyżej 100 tysięcy, pozostały obszar województwa. Wynikiem oceny, zarówno pod kątem kryteriów dla ochrony zdrowia jak i kryteriów dla ochrony roślin dla wszystkich substancji podlegających ocenie, jest zaliczenie strefy do jednej z następujących klas: A (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy nie przekraczają odpowiednio poziomów dopuszczalnych, poziomów docelowych), B (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny, lecz nie przekraczają poziomów dopuszczalnych powiększonych o margines tolerancji), C (jeżeli stężenia zanieczyszczeń na terenie strefy przekraczają poziomy dopuszczalny powiększony o margines tolerancji, w przypadku gdy margines tolerancji nie jest określony – poziomy dopuszczalny, poziomy docelowy), D1 (jeżeli poziom stężenia ozonu nie przekracza poziomu celu długoterminowego), D2 (jeżeli poziom stężenia ozonu przekracza poziom celu długoterminowego).

Na podstawie klasyfikacji stref województwa zachodniopomorskiego za rok 2017 według kryteriów ochrony zdrowia, strefa zachodniopomorska, pod względem poziomów dwutlenku siarki, dwutlenku azotu, tlenku węgla, benzenu, ozonu (poziomu docelowego), pyłu zawieszonego PM₁₀, pyłu zawieszonego PM_{2,5}, arsenu, ołowiu, kadmu oraz niklu kwalifikuje się do klasy A, w której nie stwierdza się przekroczeń dopuszczalnych poziomów stężeń i zaleca się utrzymanie jakości powietrza na tym samym lub lepszym poziomie. W przypadku benzoapirenu, strefa zachodniopomorska kwalifikuje się do strefy C.

Zaliczenie strefy o dużym obszarze do klasy C oznacza, że jakość powietrza na terenie strefy nie spełniła określonych kryteriów także wówczas, gdy jakość ta jest generalnie dobra na obszarze całej strefy, z wyjątkiem wydzielonych terenów o ograniczonym zasięgu. Nie oznacza to konieczności prowadzenia intensywnych działań na rzecz poprawy jakości powietrza na obszarze całej strefy. Oznacza natomiast potrzebę podjęcia odpowiednich działań w odniesieniu do wybranych obszarów w strefie (zwykle o ograniczonym zasięgu) w tym opracowanie Programu ochrony powietrza dla danego zanieczyszczenia i obszaru.

Ponadto w odniesieniu do ozonu pod kątem ochrony zdrowia poziomu celu długoterminowego, strefę śląską zakwalifikowano jako D2.

Według kryteriów ochrony roślin, strefa zachodniopomorska w zakresie tlenków siarki, tlenków azotu i ozonu (poziom docelowy) zakwalifikowana została do strefy A. W przypadku ozonu celu długoterminowego strefę zachodniopomorską zakwalifikowano do strefy D1 wg poziomu celu długoterminowego.

Źródłem zanieczyszczeń atmosferycznych na opisywanym terenie są emisje pochodzące ze spalania paliw do celów grzewczych, które napływają z okolicznych terenów zabudowanych. Istotny wpływ mogą mieć również zanieczyszczenia pochodzące z dróg i linii kolejowych. Ponadto poziom zanieczyszczenia uzależniony jest w dużym stopniu od napływu zanieczyszczeń z dużych zakładów energetycznych i przemysłowych zlokalizowanych zarówno na terenie kraju, jak i poza jego granicami. Zanieczyszczenia, emitowane z wysokich kominów, są przenoszone z masami powietrza na duże odległości i rozpraszane na znacznym obszarze, przyczyniając się do wzrostu zanieczyszczeń w rejonach oddalonych od źródeł emisji. Mimo to, należy przypuszczać, że jakość powietrza omawianego obszaru będzie lepsza w porównaniu z terenami zabudowanymi o dużej koncentracji.

Klimat akustyczny

Standardy jakości klimatu akustycznego zależą od funkcji i przeznaczenia terenu, zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Tabela 1).

Ze względu na rodzaj źródeł hałasu wyodrębnia się hałas komunikacyjny i przemysłowy. Największy zasięg ma hałas komunikacyjny, odbierany przez mieszkańców jako najbardziej dokuczliwy. Jego ograniczenie przedstawia też największe problemy techniczne. W warunkach lokalnych, na terenach zwartej zabudowy śródmiejskiej z wąskimi ulicami obciążonymi ruchem na granicy przepustowości, stwierdza się bardzo duże odstępstwa od wartości dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Hałas uliczny oceniany jest jako szczególnie uciążliwy. Z hałasów komunikacyjnych, jako najmniej dokuczliwy postrzegany jest hałas kolejowy.

Tab. 1. Dopuszczalne poziomy hałasu w środowisku powodowane przez poszczególne grupy źródeł hałasu, z wyłączeniem hałasu powodowanego przez starty, lądowania i przeloty statków powietrznych oraz linie energetyczne, wyrażone wskaźnikami L_{DWN} i L_N , które to wskaźniki mają zastosowanie do prowadzenia długookresowej polityki w zakresie ochrony przed hałasem.

rodzaj terenu	dopuszczalny długookresowy średni poziom dźwięku A w dB			
	drogi lub linie kolejowe ¹⁾		pozostałe obiekty i działalność będąca źródłem hałasu	
	L_{DWN}	L_N	L_{DWN}	L_N
	przedział czasu odniesienia równy wszystkim			
	dobom w roku	porom nocy	dobom w roku	porom nocy
Strefa ochronna „A” uzdrowiska Tereny szpitali poza miastem	50	45	45	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej Tereny zabudowy związanej ze stałym pobytem dzieci i młodzieży Tereny domów opieki społecznej tereny szpitali w miastach	64	59	50	40
Tereny zabudowy mieszkaniowej wielorodzinnej i zamieszkania zbiorowego Tereny zabudowy zagrodowej Tereny rekreacyjno-wypoczynkowe Tereny mieszkaniowo-usługowe	68	59	55	45
Tereny w strefie śródmiejskiej miast powyżej 100 tys. mieszkańców ²⁾	70	65	55	45

Objaśnienia:

¹⁾ Wartości określone dla dróg i linii kolejowych stosuje się także dla torowisk tramwajowych poza pasem drogowym i kolei linowych.

²⁾ Strefa śródmiejska miast powyżej 100 tys. mieszkańców to teren zwartej zabudowy mieszkaniowej z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych. W przypadku miast, w których występują dzielnice o liczbie mieszkańców pow. 100 tys. mieszkańców, można wyznaczyć w tych dzielnicach strefę śródmiejską, jeżeli charakteryzuje się ona zwartą zabudową mieszkaniową z koncentracją obiektów administracyjnych, handlowych i usługowych.

Na omawianym obszarze występują obszary chronione przed hałasem, którymi są głównie tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej.

W przypadku terenu objętego niniejszym opracowaniem, klimat akustyczny kształtowany będzie głównie przez pojazdy przemieszczające się lokalnymi drogami i ulicami. Hałas przemysłowy może być generowany lokalnie.

Jakość wód powierzchniowych

Na stan wód wpływają przede wszystkim punktowe źródła zanieczyszczeń, a więc wprowadzanie do wód nieoczyszczonych lub niedostatecznie oczyszczonych ścieków komunalnych i przemysłowych. Istotną przyczyną zanieczyszczeń jest występowanie obszarów nieskanalizowanych, z których do wód w sposób niekontrolowany mogą przedostawać się ścieki komunalne. Źródłem zanieczyszczeń wód powierzchniowych są również miejscowości o nieuporządkowanej gospodarce wodno-ściekowej, gdzie stosunek długości sieci wodociągowej do kanalizacyjnej jest niekorzystny. Ponadto na jakość wód wpływają zanieczyszczenia obszarowe pochodzenia rolniczego, będące wynikiem nieprawidłowo prowadzonej gospodarki na obszarach użytkowanych rolniczo, a także działalność przemysłowa.

Podstawowym aktem prawnym określającym zasady gospodarowania zasobami wodnymi jest Prawo wodne wraz ze szczegółowymi przepisami wykonawczymi, tj. rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2016 r. w sprawie sposobu klasyfikacji stanu jednolitych części wód

powierzchniowych oraz środowiskowych norm jakości dla substancji priorytetowych oraz rozporządzeniem z dnia 19 lipca 2016 r. w sprawie form i sposobu prowadzenia monitoringu jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.

Badania jakości wód prowadzi Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. Prowadzi się je w ramach monitoringu środowiska, na który składają się monitoring diagnostyczny, operacyjny i badawczy. Ocena stanu jakości wód powierzchniowych obejmuje: klasyfikację stanu ekologicznego (dotyczy wód naturalnych), klasyfikację stanu chemicznego, ocenę stanu wód, klasyfikację potencjału ekologicznego (dotyczy wód silnie zmienionych i sztucznych), oceny spełniania wymagań jakościowych wód powierzchniowych związanych z ich użytkowaniem wynikającym z warunków korzystania z wód regionu wodnego (ocena przydatności wód do określonych celów – np. do bytowania ryb w warunkach naturalnych lub ocena zagrożenia – dotyczy to wód wrażliwych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych).

Zgodnie z aktualnym planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, teren objęty opracowaniem:

- w obrębie Świelubie położony jest w jednolitych części wód powierzchniowych nr RW60001944979 - Parsęta od Radwi do Wielkiego Rowu;
- w obrębie Pustary położony jest w jednolitych części wód powierzchniowych nr RW60001944979 - Parsęta od Radwi do Wielkiego Rowu;
- w obrębie Miechęcino położony jest na pograniczu jednolitych części wód powierzchniowych nr RW6000174494 - Olszynka oraz nr RW60001944979 - Parsęta od Radwi do Wielkiego Rowu;
- w obrębie Kłopotowo położony jest w RW60001944979 - Parsęta od Radwi do Wielkiego Rowu.

Jednolita część wód nr RW60001944979 - Parsęta od Radwi do Wielkiego Rowu, silnie zmieniona CW, monitorowana. Aktualny stan JCWP został oceniony jako dobry. Celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego, możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku cieku istotnego - Parsęta w obrębie JCWP oraz dobrego stanu chemicznego do 2027 roku, jednocześnie oceniono ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jako zagrożone. Wskazuje się brak możliwości technicznych. Wdrożenie skutecznych i efektywnych działań naprawczych wymaga szczegółowego rozpoznania wpływu zidentyfikowanej presji i możliwości jej redukcji. W bieżącym cyklu planistycznym dokonano rozpoznania potrzeb w zakresie przywrócenia ciągłości morfologicznej w kontekście dobrego stanu ekologicznego JCWP. W programie działań zaplanowano działanie opracowanie wariantowej analizy sposobu udroźnienia budowli piętrzących na cieku Parsęta wraz ze wskazaniem wariantu do realizacji oraz opracowaniem dokumentacji projektowej.

Jednolita część wód nr RW6000174494 – Olszynka, naturalna CW, niemonitorowana. Aktualny stan JCWP został oceniony jako zły. Celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego do 2021 roku, jednocześnie oceniono ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jako zagrożone. Wskazuje się brak możliwości technicznych oraz dysproporcjonalne koszty. Z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych. Zaplanowanie i wdrożenie jakichkolwiek działań będzie generowało nieuzasadnione koszty. W związku z tym w JCWP zaplanowano działanie mające na celu rozpoznanie rzeczywistego stanu ekologicznego – przeprowadzenie monitoringu badawczego. W przypadku potwierdzenia złego stanu po 2 latach wprowadzone zostanie działanie mające na celu rozpoznanie jego przyczyn. Takie etapowe postępowanie pozwoli na racjonalne zaplanowanie niezbędnych działań i zapewnienie ich wymaganej skuteczności.

Jednolita część wód nr RW60001744972 – Nieciecz, naturalna CW, niemonitorowana. Aktualny stan JCWP został oceniony jako zły. Celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego do 2021 roku, jednocześnie oceniono ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jako zagrożone. Wskazuje się brak możliwości technicznych oraz dysproporcjonalne koszty. Z uwagi na niską wiarygodność oceny i związany z tym brak możliwości wskazania przyczyn nieosiągnięcia dobrego stanu brak jest możliwości zaplanowania racjonalnych działań naprawczych. Zaplanowanie i wdrożenie jakichkolwiek działań będzie generowało nieuzasadnione koszty. W związku z tym w JCWP zaplanowano działanie mające na celu rozpoznanie rzeczywistego stanu ekologicznego – przeprowadzenie monitoringu badawczego. W przypadku potwierdzenia złego stanu po 2 latach wprowadzone zostanie działanie

mające na celu rozpoznanie jego przyczyn. Takie etapowe postępowanie pozwoli na racjonalne zaplanowanie niezbędnych działań i zapewnienie ich wymaganej skuteczności.

Jakość wód podziemnych

Zagrożenia wód podziemnych wynikają z ich kontaktu z powierzchnią ziemi, wodami glebowymi, wodami powierzchniowymi oraz opadami atmosferycznymi. W miejscach, gdzie brak jest izolacji poziomu wodonośnego lub izolacja jest niepełna następuje szybka wymiana wody, a tym samym przemieszczanie się zanieczyszczeń. Źródłem zagrożeń jakości wód podziemnych, podobnie jak wód powierzchniowych, są zanieczyszczenia pochodzenia rolniczego oraz nieczystości przedostające się z obszarów nieskanalizowanych.

Badania stanu chemicznego jednolitych części wód podziemnych prowadzone są przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz Państwowy Instytut Geologiczny w ramach monitoringu diagnostycznego oraz monitoringu operacyjnego (obejmującego wody o statusie zagrożonych nieosiągnięciem dobrego stanu chemicznego oraz zlokalizowanych na obszarach szczególnie narażonych na zanieczyszczenia związkami azotu ze źródeł rolniczych). Obecnie ocenę jakości wód podziemnych wykonuje się na podstawie rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 21 grudnia 2015 r. w sprawie kryteriów i sposobu oceny stanu jednolitych części wód podziemnych.

Zgodnie z aktualnym planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry (Dz. U. z 2016 r., poz. 1967), obszar objęty opracowaniem zlokalizowany jest w obrębie jednolitych części wód podziemnych nr PLGW60009.

Zgodnie z aktualnym planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry w jednolitej części wód podziemnych nr PLGW60009 stan ilościowy i stan chemiczny ocenione zostały jako dobre. Celem środowiskowym jest utrzymanie dobrego stanu ilościowego oraz dobrego stanu chemicznego, jednocześnie ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych ocenione zostało jako niezagrażone.

W roku 2010 oraz w roku 2012 wykonane były badania jakości wód podziemnych, gdzie przedmiotowa jcwpd osiągnęła stan chemiczny oraz stan ilościowy dobry (źródło: <http://mjwp.gios.gov.pl>, <http://epsh.pgi.gov.pl>).

2.3. Tendencje zmian w środowisku w przypadku braku realizacji projektu mpzp

W przypadku odstąpienia od realizacji sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, będącego przedmiotem niniejszej prognozy, obowiązywać będzie aktualna wersja Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dygów. Wprowadzanie nowego zagospodarowania będzie odbywało się na podstawie decyzji o warunkach zabudowy. Spowodować to może pojawienie się chaotycznie rozmieszczonej zabudowy oraz wprowadzenie niepożądanych funkcji terenu. Rozwój zabudowy skutkować będzie zmianami w środowisku, np. zniszczeniem pokrywy glebowej i roślinnej, przeobrażeniem w rzeźbie terenu. Wskazane w Studium do zachowania tereny rolne, wód śródlądowych i tereny zieleni spowoduje utrzymanie jakości środowiska w dotychczasowym stanie. Wszelkie oddziaływania, przekształcenia i zmiany, zarówno pozytywne, jak i negatywne będą związane z ww. zagospodarowaniem.

W przypadku zaniechania istniejącego zagospodarowania, stan środowiska zostanie utrzymany na dotychczasowym lub podobnym poziomie. W procesie naturalnej sukcesji ekologicznej pojawiają się nowe skupiska krzewów oraz drzew na trawiastych terenach otwartych. Zieleń wysoka stworzy nowe siedliska bytowania i rozrodu zwierząt związanych z drzewami i krzewami. Jednocześnie zanikanie otwartych terenów trawiastych może spowodować powolne wycofanie się gatunków zwierząt ściśle związanych z takimi ekosystemami. Uogólniając, zaniechanie istniejącego zagospodarowania należy rozpatrywać pozytywnie, ze względu na zachowanie naturalnych procesów przyrodniczych, takich jak sukcesja ekologiczna oraz zwiększenie zróżnicowania biologicznego.

3. Analiza ustaleń projektu mpzp i ocena zgodności z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi

Istniejąca przestrzeń zostanie na nowo zagospodarowana i przeznaczona pod:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 2) tereny zieleni urządzonej;
- 3) drogi publiczne:
 - a) KD-L – klasy lokalnej,
 - b) KD-D – klasy dojazdowej;
- 4) drogi wewnętrzne.

W zakresie zasad ochrony środowiska, przyrody i krajobrazu oraz kształtowania krajobrazu, projekt planu wprowadza obowiązek zachowania warunków wynikających z położenia terenów w granicach Obszaru Natura 2000 Dorzecze Parsęty i zastosowanie rozwiązań technicznych i technologicznych nie powodujących zagrożeń dla środowiska przyrodniczego, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Planowany dokument wprowadza obowiązek tworzenia zieleni jako teren biologicznie czynny na powierzchniach niezabudowanych i nieutwardzonych.

Dopuszcza się zielen na każdym terenie, zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie ograniczenia negatywnego wpływu realizacji postanowień planu miejscowego zakazuje się lokalizacji i działalności przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego w tym łączności publicznej i infrastruktury technicznej oraz zabudowy mieszkaniowej. Ponadto działalność usług lokalizowanych na przedmiotowym obszarze nie może powodować ponadnormatywnego obciążenia środowiska poza granicami działki.

Pod względem akustycznym mpzp kwalifikuje tereny MN jako tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, gdzie obowiązuje zachowanie odpowiedniego poziomu hałasu określonego w przepisach odrębnych.

Projekt planu wprowadza zasady budowy, rozbudowy i modernizacji systemów infrastruktury technicznej. Zaopatrzenie w wodę z sieci wodociągowej, a do czasu jej realizacji na poszczególnych terenach oraz do celów gospodarczych dopuszcza się realizację ujęć lokalnych zgodnie z przepisami odrębnymi.

W zakresie odprowadzania ścieków, obowiązuje ich odprowadzanie do sieci kanalizacyjnej, a do czasu jej realizacji rozwiązania indywidualne w zakresie odprowadzania ścieków, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Odprowadzanie wód opadowych i roztopowych ma odbywać się zgodnie z przepisami odrębnymi.

Zaopatrzenie w energię elektryczną z sieci elektroenergetycznych.

W zakresie zaopatrzenia w ciepło ustala się korzystanie z sieci ciepłowniczej lub z indywidualnych źródeł ciepła, odpowiadających przepisom odrębnym dotyczącym gospodarki energetycznej i ochrony środowiska, z możliwością korzystania ze źródeł energii odnawialnej.

Dostawa gazu z rozdzielczej sieci gazowej lub indywidualnie ze zbiorników na gaz płynny.

Gospodarka odpadami ma być prowadzona zgodnie z przepisami odrębnymi oraz gminnymi przepisami porządkowymi.

W projekcie planu dopuszczono instalacje odnawialnych źródeł energii o mocy elektrycznej nie większej niż 50 kW lub o mocy cieplnej nie większej niż 100 kW, jednocześnie zakazano instalacji wytwarzających energię z odnawialnych źródeł energii wykorzystujących energię wiatru oraz wytwarzania biogazu, w tym rolniczego.

Projekt planu wprowadza również pasy technologiczne linii energetycznych, gdzie obowiązuje zakaz nasadzeń zieleni wysokiej oraz lokalizowania miejsc przeznaczonych na pobyt ludzi.

W ustaleniach szczegółowych, projekt planu wprowadza wskaźniki: intensywności zabudowy, powierzchnię zabudowy oraz minimalny, procentowy udział powierzchni biologicznie czynnej. Dla większości terenów zabudowanych dopuszczono zielen jako przeznaczenie uzupełniające.

Dla terenów zieleni urządzonej, terenów rolniczych i wód wprowadza się zakaz budowy budynków z wyłączeniem inwestycji z zakresu łączności publicznej i urządzeń infrastruktury

technicznej, o ile ich lokalizacja nie będzie naruszała przepisów odrębnych, w tym przepisów o ochronie gruntów rolnych i leśnych. Podobnie w przypadku wód powierzchniowych śródlądowych, gdzie obowiązuje zakaz budowy obiektów budowlanych, przy czym dopuszczono lokalizację urządzeń wodnych.

Projektowany miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, jako jeden z głównych celów uznaje ochronę przyrody i krajobrazu na omawianym terenie. Oprócz tego dąży się do poprawy stanu środowiska. Uznaje się, że większość przyjętych w projekcie mpzp rozwiązań jest skutecznych i korzystnych dla ochrony środowiska i są one zgodne z obowiązującymi przepisami.

Zapisy planu uwzględniają m.in. zasady i ograniczenia wynikające z położenia terenów w granicach Obszaru Natura 2000 Dorzecze Parsęty, gdzie obowiązują przepisy odrębne.

Należy uznać, że przyjęty w projekcie planu sposób zagospodarowania terenów jest zgodny z uwarunkowaniami ekofizjograficznymi. Tereny osadnicze sytuuje się na ogół w obrębie terenów, gdzie panują poprawne warunki dla wprowadzania obiektów inżynierskich. Podłoże sprzyja posadawianiu obiektów. Ukształtowanie terenu oraz warunki klimatu lokalnego również sprzyjają osadnictwu. Zabudowa sytuowana jest w sąsiedztwie istniejących terenów zurbanizowanych.

Niekorzystne z punktu widzenia środowiska jest zniszczenie pokrywy glebowej, możliwość wycinki zadrzewień i zakrzewień w miejscach kolizji z planowanym zainwestowaniem, a także możliwość tworzenia barier utrudniających swobodne przemieszczanie się gatunków roślin, zwierząt i grzybów.

Na wybranych terenach zachowuje się tereny zieleni, co ochroni te obszary przed zainwestowaniem.

Pozytywnie ocenia się zapisy z zakresu rozwoju infrastruktury technicznej, co pozwoli na kształtowanie terenów zabudowy przy zachowaniu wysokich standardów zamieszkiwania i uszanowaniu przepisów dotyczących ochrony środowiska.

Pozytywnie należy ocenić również wprowadzenie zasad gospodarowania i ochrony terenów przy ciekach wodnych, co przyczyni się do zachowania ich walorów przyrodniczych, krajobrazowych i turystycznych.

Projekt planu został sporządzony zgodnie z przepisami ochrony środowiska. Z punktu widzenia uwarunkowań ekofizjograficznych nie ma większych przeszkód dla wprowadzania nowego zagospodarowania na przedmiotowym terenie. Morfologia terenu oraz podłoże geologiczne sprzyjają posadawianiu obiektów inżynierskich. Środowisko cechuje się poprawnym stanem, jest odporne na degradację i zachowuje zdolność do regeneracji. Projekt planu zgodny jest z polityką przestrzenną nakreśloną w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dygowo”.

4. Przewidywany wpływ realizacji ustaleń projektu mpzp na środowisko

4.1. Wpływ realizacji ustaleń projektu mpzp na poszczególne elementy środowiska

W niniejszym rozdziale dokonano analizy wpływu realizacji projektu mpzp na zasoby naturalne rozumiane jako poszczególne komponenty środowiska przyrodniczego i kulturowego. Według definicji zamieszczonej w Encyklopedii PWN (encyklopedia.pwn.pl), zasoby naturalne to „twory organiczne (rośliny, zwierzęta, ekosystemy) i nieorganiczne (atmosfera, wody, minerały), wykorzystywane przez człowieka w procesie produkcji i konsumpcji”. Analiza wpływu realizacji projektu planu na tereny cenne przyrodniczo, została ujęta w rozdziale 4.2.

Oddziaływanie na świat przyrody i bioróżnorodność

Planowane zmiany użytkowania polegać będą głównie na przekształceniu terenów dotychczas niezagospodarowanych i częściowo rolnych w teren zurbanizowany. Pociągnie to za sobą nieodwracalne zmiany w strukturze gatunkowej roślin. W jej miejscu pojawią się obszary zabudowane (głównie o funkcji mieszkaniowej i usługowej), a wraz z nimi tereny zieleni urządzonej. Należy spodziewać się nasadzeń zieleni ozdobnej opartej o m.in. drzewa i krzewy

ozdobne. Przestrzeń zurbanizowana nie będzie tworzyć dogodnych warunków dla pojawiania się dziko żyjących gatunków roślin i zwierząt. Wobec pojawienia się w przestrzeni obiektów kubaturowych oraz otaczania poszczególnych terenów ogrodzeniami, możliwość swobodnego przemieszczania się zwierząt (za wyjątkiem nietoperzy i ptaków) będzie ograniczona. W porównaniu z dotychczasowym użytkowaniem terenów, oznaczać będzie sytuację niekorzystną. Poziom zróżnicowania biologicznego na terenach przewidzianych do zabudowy może ulec spadkowi. Część istniejących zadrzewień może być w kolizji z planowaną zabudową, stąd konieczne może się okazać ich usunięcie.

Na objętym opracowaniem projekcie obowiązywać będą zapisy mówiące o utworzeniu powierzchni terenów biologicznie czynnych, na których ma obowiązywać zieleń. Zieleń ta jednak prawdopodobnie charakteryzować się będzie niewielkimi wartościami przyrodniczymi i będzie pełnić jedynie funkcje ozdobne. Kształtowanie terenów zieleni na terenach zabudowanych będzie zależać od decyzji podejmowanych przez właścicieli działek.

Pozytywnie należy ocenić wyznaczenie terenów zieleni. Tereny zieleni pełnią funkcję ostoi, siedliska oraz lokalnego korytarza migracyjnego umożliwiającego przemieszczanie się zwierząt i roślin.

Oddziaływanie planowanego mpzp na formy ochrony przyrody ujęte zostały w odrębnym rozdziale.

Oddziaływanie na gleby i powierzchnię ziemi

Realizacja postanowień planu spowoduje przekształcenie morfologii terenu na potrzeby wykopania fundamentów budynków oraz innych obiektów budowlanych. Pokrywa glebowa w miejscach sytuowania zabudowy zostanie zdjęta. W obrębie terenów przeznaczonych pod zabudowę planuje się budynki o maksymalnej wysokości dochodzącej do kilkunastu metrów. Budynki nie będą wymagały wykonania głębokich wykopów, dzięki czemu przekształcenia rzeźby terenu nie będą duże, a charakter ukształtowania terenu zostanie zachowany.

Zwiększenie areалу terenów zabudowanych i utwardzonych w pewnym stopniu obniży zdolności retencyjne podłoża. Ze względu na zachowanie zdolności chłonnej gruntu wprowadzono obowiązek zachowania części terenów w postaci powierzchni biologicznie czynnej, na której obowiązywać będzie zieleń.

Za niekorzystne z punktu widzenia środowiska uznaje się likwidację gruntów oraz ewentualne zanieczyszczenie gleby i wód gruntowych związane z transportem samochodowym.

Oddziaływanie na powietrze atmosferyczne

Na terenie objętym projektowanym mpzp przewiduje się wzniesienie budynków, które ogrzewane będą m.in. z indywidualnych systemów grzewczych. Rozwój zabudowy może przyczynić się do zwiększonego ruchu samochodowego. Powyższe jest równoznaczne z pojawieniem się nowych emitorów zanieczyszczeń atmosferycznych. W trosce o jakość atmosfery, ustalenia mpzp zakładają pozyskiwanie ciepła z sieci ciepłowniczej, indywidualnie, jak i z odnawialnych źródeł energii.

Przy zastosowaniu zawartych w mpzp zaleceń uznaje się, że oddziaływanie nowych emitorów zanieczyszczeń nie powinno wpłynąć ujemnie na jakość powietrza atmosferycznego na omawianym obszarze i terenach przyległych, jednakże ostatecznie będzie zależać to od decyzji podejmowanych przez właścicieli działek.

Oddziaływanie na klimat lokalny

W obrębie terenów przeznaczonych pod zabudowę przewiduje się przekształcenie warunków klimatu miejscowego w kierunku topoklimatu umiarkowanego, cechującego tereny zabudowane. Taki topoklimat charakteryzuje się bardziej zróżnicowanym przebiegiem temperatury i wilgotności względnej powietrza, zmniejszonymi prędkościami wiatru oraz zwiększonym zanieczyszczeniem powietrza w stosunku do terenów otwartych. Zabudowa terenu zmniejszy możliwości swobodnego przemieszczania się mas powietrza. W najbliższym sąsiedztwie budynków, terenów utwardzonych oraz terenów komunikacji spodziewać się będzie można

wzrostu średnich temperatur oraz spadku wilgotności powietrza. Zakres zmian topoklimatu będzie uzależniony od charakteru zagospodarowania terenu, w szczególności wielkości powierzchni zabudowy, a także kubatury obiektów. Istotne znaczenie będzie miała wielkość powierzchni utwardzonych. Na etapie budowy jak i podczas późniejszej obsługi obszaru, może być odczuwalne niewielkie pogorszenie warunków w sąsiedztwie przedmiotowego terenu, co spowodowane będzie nieznacznym zwiększeniem się ruchu samochodowego. Pojawienie się nowych obiektów, może w pewien sposób oddziaływać na klimat w wyniku wzrostu emisji zanieczyszczeń atmosferycznych.

Ocenia się, że tereny planu przeznaczone pod zabudowę nie odgrywają istotnej roli ze względu na wychwytywanie dwutlenku węgla. Za pochłanianie tego gazu w największym stopniu odpowiedzialne są drzewa. Nie znajdują się tu zwarte tereny zadrzewione o dużej powierzchni. Przewidywana wycinka części zieleni wysokiej o niedużej powierzchni nie przyczyni się zatem do utraty siedlisk zapewniających sekwestrację CO₂.

W zakresie rozwiązań zapewniających przeciwdziałanie niekorzystnym zmianom klimatycznym oraz adaptacji do zmian klimatu projekt planu zakłada pozyskiwanie ciepła z sieci lub indywidualnie. Dopuszczono również wykorzystanie odnawialnych źródeł energii. Wielkość emisji będzie uzależniona od wyboru czynnika grzewczego przez inwestorów oraz stopnia realizacji postanowień planu miejscowego. Ponadto zakłada się pozostawienie powierzchni biologicznie czynnej na terenach zabudowanych, którą będzie mogła być pokryta zielenią, w tym zielenią wysoką. Zwraca się uwagę, że natężenie ruchu po przekształceniu terenów rolnych w zabudowane wzrośnie, co przełoży się na nieznaczące zwiększenie emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z transportu samochodowego.

Charakter planowanej zabudowy nie spowoduje zwiększenia ryzyka wystąpienia zjawisk ekstremalnych, takich jak powódź, susza, pożary, fale upałów, deszcze nawalne i burze, silne wiatry, fale morzu itp. Przystosowanie planowanej zabudowy do odporności na wymienione zjawiska ekstremalne zależeć będzie od szczegółowych rozwiązań technicznych budynków i sposobu zagospodarowania działki. Odbędzie się to na etapie sporządzenia projektów budowlanych i architektonicznych.

W obrębie terenów zieleni oraz terenów rolnych, nie przewiduje się przekształceń warunków klimatu lokalnego. Tereny zieleni (przede wszystkim lasy) odpowiedzialne są za pochłanianie dwutlenku węgla z powietrza, retencjonowanie wód opadowych, a także pochłanianie zanieczyszczeń z powietrza oraz wód opadowych i roztopowych. Ich zachowanie w projektowanym mpzp należy rozpatrywać pozytywnie.

Oddziaływanie na klimat akustyczny

Klimat akustyczny na terenie planu kształtowany będzie przez ruch samochodowy odbywający się istniejącymi jak i nowymi drogami. Mimo przewidywanego wzrostu, ruch w obrębie dróg zbiorczych, dojazdowych i wewnętrznych na terenach zamieszkałych nie powinien wpływać w sposób istotny na pogorszenie aktualnego, korzystnego stanu klimatu akustycznego terenów chronionych przed hałasem.

Oddziaływanie na wody powierzchniowe i podziemne

Na obszarze objętym planowanym zainwestowaniem przyjęto korzystne rozwiązania mające na celu ochronę stanu środowiska gruntowo-wodnego. Najkorzystniejszym przyjętym rozwiązaniem jest wyposażenie terenu w system kanalizacji sanitarnej. Sposób odprowadzania wód opadowych i roztopowych z omawianych terenów gwarantują ustalenia planu.

Na terenie planu nie przewiduje się możliwości realizacji funkcji mogących w sposób szczególnie negatywny wpłynąć na jakość wód, np. składowisk odpadów. Nie sytuuje się również wielkich ferm hodowlanych i innych przedsięwzięć o dużej szkodliwości dla wód.

Wszelkie odpady komunalne oraz powstałe w wyniku działalności usługowej mają być gromadzone i usuwane zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami obowiązującymi w gminie. Powyższe zapisy planu pozwolą zminimalizować ryzyko przedostania się zanieczyszczeń do wód z powstałych odpadów.

Uznaje się, że realizacja ustaleń planu umożliwi spełnienie celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych i powierzchniowych wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej oraz ustawy Prawo Wodne.

Realizacja ustaleń planu uwzględnia wymagania art. 119 ustawy o ochronie przyrody, tj. zakaz wznoszenia obiektów budowlanych uniemożliwiających lub utrudniających ludziom i dziko występującym zwierzętom dostęp do wody, z wyjątkiem obiektów służących turystyce wodnej, gospodarce wodnej lub rybackiej oraz związanych z bezpieczeństwem powszechnym i obronnością kraju.

Cele środowiskowe dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych

W projekcie mpzp przyjmuje się rozwiązania regulujące gospodarkę wodno-ściekową. Rozwiązania te należy uznać za skuteczne, możliwe do spełnienia i sprzyjające osiągnięciu wyznaczonych celów środowiskowych. Najkorzystniejszym przyjętym rozwiązaniem jest wyposażenie terenów w system kanalizacji i odprowadzanie zanieczyszczonych wód do kanalizacji. Sposób odprowadzania wód opadowych i roztopowych również gwarantują ustalenia planu.

Na omawianym terenie nie przewiduje się możliwości realizacji funkcji mogących w sposób szczególnie negatywny wpłynąć na jakość wód, np. składowisk odpadów. Nie sytuuje się również wielkich ferm hodowlanych i innych przedsięwzięć o dużej szkodliwości dla wód.

Wszelkie odpady komunalne oraz powstałe w wyniku działalności usługowej mają być gromadzone i usuwane zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami obowiązującymi w gminie oraz przepisami odrębnymi. Powyższe zapisy pozwolą zminimalizować ryzyko przedostania się zanieczyszczeń do wód z powstałych odpadów.

Wprowadzenie zieleni na terenach biologicznie czynnych przyczyni się do zminimalizowania poziomego spływu zanieczyszczeń oraz oczyszczenia szkodliwych substancji mogących przedostać się do wód podziemnych i powierzchniowych.

Utrzymanie odpowiedniej jakości wód ma istotne znaczenie dla zachowania zasobów wód podziemnych, które stanowią źródło zaopatrzenia ludności w wodę pitną. Jednolite części wód przeznaczone do poboru wody na potrzeby zaopatrzenia ludności w wodę przeznaczoną do spożycia wyszczególnione są w ustawie Prawo wodne. Spośród innych obszarów chronionych wymienionych w tym dokumencie wskazać należy formy ochrony przyrody, dla których prawidłowego funkcjonowania ważne znaczenie będzie mieć utrzymanie wód w jak najlepszym stanie.

Podsumowując uznaje się, że realizacja ustaleń mpzp umożliwi spełnienie celów środowiskowych dla jednolitych części wód podziemnych i powierzchniowych wynikających z Ramowej Dyrektywy Wodnej i ustawy Prawo Wodne.

Oddziaływanie na krajobraz, zabytki i dobra materialne

Realizacja ustaleń planu oznaczać będzie zmiany w krajobrazie. Istniejąca przestrzeń niezabudowana ulegnie przekształceniu w krajobraz zurbanizowany. Tereny te nawiązywać będą do zabudowy istniejącej. W zakresie kształtowania krajobrazu oraz dla zachowania ład przestrzennego istotne znaczenie mają ustalenia dotyczące ukształtowania zabudowy, sposobu rozmieszczenia obiektów w przestrzeni, a także wysokości budynków i obiektów budowlanych.

W projekcie planu wykazano należyłą troskę o zachowanie ład przestrzennego. Definiuje się gabaryty nowych obiektów, wielkości działek wraz ze wskaźnikami intensywności i powierzchni zabudowy oraz powierzchni biologicznie czynnej. Określa się maksymalną wysokość budynków, liczbę kondygnacji, kształt dachów itp.

Ustala się granice zabytkowego układu przestrzennego miejscowości Kłopotowo ulicówka – wielodrożnica. Wprowadza się strefy ochrony konserwatorskiej stanowisk (w tym ścisłej) oraz strefę ochrony krajobrazu kulturowego.

Ocenia się, że realizacja postanowień planu miejscowego nie będzie wywierać negatywnego wpływu na dobra materialne.

Oddziaływanie na ludzi

Dopuszczone kategorie przeznaczenia i funkcji terenów zasadniczo wykluczają możliwość realizacji inwestycji i obiektów mogących w sposób negatywny wpłynąć na środowisko życia i zdrowie mieszkańców.

Na jakość życia mieszkańców mogą mieć wpływ emisje hałasu z dróg, jak i emisje zanieczyszczeń do atmosfery z zabudowań. W tym zakresie zapisy planu przewidują przeciwdziałanie niekorzystnym zjawiskom, poprzez stosowaniu przepisów odrębnych lub podejmowanie rozwiązań zmniejszających uciążliwości (np. podłączenie budynków do sieci ciepłowniczej, stosowanie energii odnawialnej i paliw charakteryzujących się niskimi wskaźnikami emisyjnymi, takimi jak gaz ziemny).

Zgodnie z aktualnymi przepisami dotyczącymi lokalizacji elektrowni wiatrowych (Dz.U.z 2020r. poz. 981 ze zm) art. 15 ust. 8 ustawy w ciągu 72 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy dopuszcza się uchwalanie planów miejscowych przewidujących lokalizację budynku mieszkalnego lub o funkcji mieszanej na podstawie przepisów dotychczasowych. Zgodnie z przepisami: w pasie pomiędzy granicą izofony 40dB a wielokrotnością wysokości 10H możliwa jest lokalizacja zabudowy mieszkaniowej. W projekcie planu wskazane zostały strefy oddziaływania elektrowni wiatrowych. Granice te wynikają z obowiązujących dokumentów planistycznych (zgodnie ze wskazaniem na załączniku graficznym do Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dygowo, granice obszarów oddziaływania od elektrowni wiatrowych, wyznaczone zostały w miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego, zaś w planach miejscowych) kwestia ta została dokładnie przeanalizowana i granice oddziaływania nie sięgają na tereny opracowania.

Wobec powyższego proponowana zabudowa jest wprowadzona zgodnie z obowiązującymi przepisami.

Opis oddziaływań o charakterze skumulowanym

Potencjalne oddziaływania skumulowane obejmują emisję hałasu oraz emisje zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do atmosfery. Hałas powodowany będzie transportem samochodowym na drogach obsługujących ruch w kierunku obszarów przeznaczonych pod zainwestowanie. Emisje zanieczyszczeń do atmosfery uwalnianych z urządzeń grzewczych oraz pojazdów nie powinny spowodować znaczącego zwiększenia stężenia szkodliwych substancji w powietrzu. Niemniej jednak wzrost terenów zabudowanych w przyszłości może powodować efekt kumulacji niekorzystnych presji na środowisko np. nadmierną emisję szkodliwych substancji do atmosfery. Będą to oddziaływania o charakterze stałym.

4.2. Oddziaływanie na formy ochrony przyrody

Opis oraz charakterystykę obszarów chronionych przedstawiono w rozdziale 2. Poniżej podjęto próbę oceny zgodności projektowanego planu miejscowego z aktami prawnymi oraz oceny wpływu na stwierdzone formy ochrony przyrody.

Natura 2000 – obszary siedliskowe „Dorzecze Parsęty” (PLH320007)

Obszar został ustanowiony decyzją Komisji z dnia 13 listopada 2007 r. przyjmującą, na mocy dyrektywy Rady 92/43/EWG, pierwszy zaktualizowany wykaz terenów mających znaczenie dla Wspólnoty, składających się na kontynentalny region biogeograficzny (notyfikowana jako dokument C(2007)5043)(2008/25/WE). Dla przedmiotowego obszaru nie opracowano planu zadań ochronnych.

Część terenów planu w obrębie Miechęcino położona jest w obrębie obszaru Natura 2000 Dorzecze Parsęty. W odniesieniu do terenów ostoi będących w obrębie planowanego mpzp nie stwierdzono występowania cennych siedlisk, jednakże w bezpośrednim sąsiedztwie takie występują. Są nimi: 91E0 łągi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe, 3150 – starorzeczka i naturalne eutroficzne zbiorniki wodne.

Miejscowy plan wprowadza obowiązek zachowania warunków wynikających z położenia terenów w granicach Obszaru Natura 2000 i zastosowania rozwiązań technicznych i technologicznych nie powodujących zagrożeń dla środowiska przyrodniczego, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Pozytywnie należy rozpatrzeć zapisy dotyczące rozwoju infrastruktury technicznej: wodociągów, kanalizacji, sposobu postępowania z odpadami, dopuszczeniem energii odnawialnej. Poprawa stanu jakości wód, gleby i powietrza pozytywnie wpłynie na obszary chronione.

Negatywnie należy jednak ocenić wprowadzenie zabudowy na terenie Natura 2000, która spowoduje zmniejszenie się powierzchni potencjalnego siedliska. Nie ma tu mowy o znacząco negatywnym oddziaływaniu, jednakże w przyszłości dalsza presja urbanistyczna na tereny chronione może doprowadzić do uszczuplenia ich powierzchni i zaniku cennych siedlisk i gatunków chronionych.

Oddziaływanie planowanego zagospodarowania na obszary Natura 2000

W niniejszym podrozdziale dokonano oceny oddziaływania na Naturę 2000, siedliska i gatunki chronione planowanych kierunków zagospodarowania w granicach obszaru Natura 2000 na terenach planu.

Teren planowanego mpzp obejmuje niewielki fragment obszaru Natura 2000 „*Dorzecze Parsęty*” (PLH320007). Wyznaczone funkcje to obszary zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej, wskazuje się również przebieg istniejących dróg. Ponieważ jest to kontynuacja istniejącego zagospodarowania, stąd nie przewiduje się istotnego wpływu, jak również znacząco negatywnego wpływu projektu mpzp na integralność i przedmiot ochrony obszarów Natura 2000 na terenie gminy. W dalszym ciągu występować będą pośrednie zagrożenia związane z emisją hałasu i zanieczyszczeń atmosferycznych, wód powierzchniowych i podziemnych związane z rolniczym wykorzystaniem, jak również związane z istniejącą zabudową i drogami. Jednocześnie nie przewiduje się, aby wprowadzane zagospodarowanie przyczyniło się do zmiany stosunków wodnych: planowana zabudowa będzie wymagała niewielkiego wcięcia w grunt w celu wykonania fundamentów, ponadto mpzp określa maksymalny wskaźnik intensywności zabudowy oraz powierzchnię zabudowy, a także minimalny, procentowy udział powierzchni biologicznie czynnej, dzięki czemu właściwości retencyjne i infiltracyjne planowanych obszarów nie ulegną zauważalnemu pogorszeniu.

Zapisy planu wskazują, że gospodarowanie na terenie obszaru może odbywać się z uwzględnieniem zakazów, nakazów i odstępstw wynikających z przepisów odrębnych. Pozytywnie należy ocenić zapisy dotyczące rozwoju infrastruktury technicznej na terenie gminy: wodociągów, kanalizacji, sposobu postępowania z odpadami, zasad pozyskiwania energii cieplnej. Poprawa stanu jakości wód, gleby i powietrza pozytywnie wpłynie na przedmiot ochrony obszarów Natura 2000.

Zagrożenia związane z przewidywanym oddziaływaniem: Bezpośrednie – związane z istniejącą zabudową i drogami: emisja hałasu i zanieczyszczeń atmosferycznych, wód i gleby. Ponadto typowe zagrożenia związane z rolniczym wykorzystaniem: zanieczyszczenie i erozja gleb, ujednolicenie składu gatunkowego, wycinka drzew i zakrzewień śródpolnych, intensywna gospodarka rolna, melioracje.

Środki minimalizujące wpływ zapisów planu: Dla terenów zabudowanych i dróg - wyposażenie i wymóg korzystania z infrastruktury technicznej (kanalizacji, sieci ciepłowniczej), utworzenie sprawnego systemu odprowadzającego wody opadowe i roztopowe z jezdni. Organizacja ruchu – wprowadzenie ograniczenia prędkości, celem ochrony przed nadmiernym hałasem. Proponuje się również utworzenie zieleni izolacyjnej wzdłuż szlaków komunikacyjnych oraz pozostawienie drzew i krzewów śródpolnych.

Znacząco negatywne oddziaływanie: Brak.

Zgodnie z opisaną w rozdziale 1.2 metodyką, oddziaływanie na siedliska przyrodnicze i gatunki zwierząt będące przedmiotem ochrony obszaru Natura 2000 „*Dorzecze Parsęty*” (PLH320007) można ocenić w następujący sposób:

- pod względem bezpośredniości oddziaływania – bezpośrednio;
- pod względem okresu trwania oddziaływania – długoterminowe;
- pod względem częstotliwości oddziaływania – stałe;
- pod względem charakteru zmian – pozytywne i bez znaczenia;

- pod względem zasięgu oddziaływania – miejscowe;
- pod względem trwałości przekształceń – odwracalne;
- pod względem intensywności przekształceń – nieznaczne.

Ocena zapisów planu w kontekście art. 33 ustawy o ochronie przyrody (Dz. U. z 2021 r., poz. 1098)

Zgodnie z art. 33 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody:

Art. 33. 1. Zabrania się, z zastrzeżeniem art. 34, podejmowania działań mogących, osobno lub w połączeniu z innymi działaniami, znacząco negatywnie oddziaływać na cele ochrony obszaru Natura 2000, w tym w szczególności:

- 1) pogorszyć stan siedlisk przyrodniczych lub siedlisk gatunków roślin i zwierząt, dla których ochrony wyznaczono obszar Natura 2000 lub
- 2) wpłynąć negatywnie na gatunki, dla których ochrony został wyznaczony obszar Natura 2000, lub
- 3) pogorszyć integralność obszaru Natura 2000 lub jego powiązania z innymi obszarami.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do proponowanych obszarów mających znaczenie dla Wspólnoty, znajdujących się na liście, o której mowa w art. 27 ust. 3 pkt 1, do czasu zatwierdzenia przez Komisję Europejską jako obszary mające znaczenie dla Wspólnoty i wyznaczenia ich jako specjalne obszary ochrony siedlisk.

3. Projekty polityk, strategii, planów i programów oraz zmian do takich dokumentów a także planowane przedsięwzięcia, które mogą znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a które nie są bezpośrednio związane z ochroną obszaru Natura 2000 lub obszarów, o których mowa w ust. 2, lub nie wynikają z tej ochrony, wymagają przeprowadzenia odpowiedniej oceny oddziaływania na zasadach określonych w ustawie z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko”.

Zapisy projektowanego planu nie stoją w sprzeczności z w/cyt. art. 33 u.o.p. W mpzp zakazuje się lokalizacji i działalności przedsięwzięć mogących zawsze znacząco i potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, za wyjątkiem inwestycji celu publicznego w tym łączności publicznej i infrastruktury technicznej oraz zabudowy mieszkaniowej, o ile ustalenia szczegółowe uchwały nie stanowią inaczej. Ponadto na terenach Natury 2000 ustala się przeznaczenia terenów zgodne z typem siedliska oraz określa się zasady ich zagospodarowania, co chroni te obszary przed wprowadzaniem niepożądanych funkcji, a także ochroni stanowiska cennych zwierząt i roślin.

Projekt planu nie narusza integralności obszarów Natura 2000.

Zapisy planu nie ingerują negatywnie w cenne przyrodniczo obszary. Dzięki określeniu zasad związanych z rozwojem infrastruktury, pośrednio przyczyniają się do poprawy ich stanu. Istotne są tu ustalenia dotyczące gospodarki odpadami, postępowanie ze ściekami i wodami opadowymi, a także dopuszczenie odnawialnych źródeł energii.

Ocenia się zatem, że projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie narusza zapisów art. 33 ustawy o ochronie przyrody.

Powiązania przyrodnicze, obszary węzłowe, korytarze ekologiczne

Zgodnie z danymi zawartymi w serwisie mapowym Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska (<http://geoserwis.gdos.gov.pl>), tereny objęte mpzp położone są częściowo w obrębie korytarza ekologicznego Dolina Parsęty Północny oraz korytarza ekologicznego Pomorze 1.

Nie przewiduje się, aby ustalenia planu wpłynęły istotnie negatywnie na powiązania przyrodnicze w skali lokalnej i ponadlokalnej. Główny korytarz ekologiczny związany z doliną Parsęty zostanie zachowany w stanie nienaruszonym, podobnie jak większość terenów połączeń ekologicznych w ciągu terenów rolnych i na przejściu przez tereny zurbanizowane. Planowane zagospodarowanie zlokalizowane jest w większości przy barierach liniowych, jakimi są istniejące drogi i przy barierach powierzchniowych (istniejąca zabudowa). Wprowadzenie nowego zagospodarowania nie powinno zakłócić drożności korytarzy ekologicznych, pozostaną dostatecznie duże odległości pomiędzy obszarami zabudowy, wystarczające do swobodnej migracji zwierząt w obrębie korytarzy. Należy jednak zwrócić uwagę, iż w przyszłości dalsze

wprowadzanie obszarów zabudowy na terenach powiązań przyrodniczych może spowodować zakłócenie drożności lokalnych korytarzy ekologicznych.

Stanowiska chronionych roślin i zwierząt, siedliska przyrodnicze

W dostępnych materiałach źródłowych, dla obszarów zlokalizowanych przy rzece Parsęcie w obrębie Miechęcino, wskazane są stanowiska chronionych gatunków zwierząt: ropuchy szarej, żaby wodnej i jeziorkowej, bociana białego, wydry. W rzece Parsęta stwierdza się m.in. ryby z gatunku: koza pospolita, głowacz białopłetwy, łosoś, minóg rzeczny i strumieniowy. Ocenia się, że projekt planu nie spowoduje zniszczenia ww. stanowisk, ze względu na ich brak w obrębie obszarów mpzp. Ponadto planowane funkcje są zgodne z istniejącym zagospodarowaniem i istniejącymi warunkami ekofizjograficznymi. Dodatkowo obowiązuje zachowanie warunków wynikających z położenia terenów w granicach obszarów chronionych i zastosowanie rozwiązań technicznych i technologicznych nie powodujących zagrożeń dla środowiska przyrodniczego, zgodnie z przepisami odrębnymi.

Za pozytywne należy uznać zapisy dotyczące rozwoju infrastruktury technicznej: wodociągów, kanalizacji, sposobu postępowania z odpadami, dopuszczeniem energii odnawialnej. Poprawa stanu jakości gleby, powietrza i w szczególności wód pozytywnie wpłynie na siedliska, a tym samym stanowiska gatunków chronionych.

Zagrożenia związane z przewidywanym oddziaływaniem na stanowiska roślin i zwierząt:

Bezpośrednie – brak. Pośrednie – związane z istniejącą i planowaną zabudową i drogami: emisja hałasu i zanieczyszczeń atmosferycznych, wód i gleby, zdeptywanie roślin, płoszenie zwierząt. Ponadto typowe zagrożenia związane z rolniczym wykorzystaniem: zanieczyszczenie i erozja gleb, ujednolicenie składu gatunkowego, wycinka drzew i zakrzewień śródpolnych, intensywna gospodarka rolna, melioracje.

Środki minimalizujące wpływ zapisów planu: Dla terenów zabudowanych i dróg - wyposażenie i wymóg korzystania z infrastruktury technicznej (kanalizacji, sieci ciepłowniczej), utworzenie sprawnego systemu odprowadzającego wody opadowe i roztopowe z jezdni. Organizacja ruchu – wprowadzenie ograniczenia prędkości, celem ochrony przed nadmiernym hałasem. Utworzenie przepustów dla płazów pod jezdniami oraz innymi przeszkodami terenowymi. Dla terenów rolniczych i zabudowy zagrodowej – przestrzeganie terminów oraz wykonywanie zabiegów agrotechnicznych zgodnie ze sztuką, zminimalizowanie stosowania środków chemicznych w produkcji. Proponuje się również utworzenie zieleni izolacyjnej wzdłuż szlaków komunikacyjnych oraz pozostawienie drzew i krzewów.

Znacząco negatywne oddziaływanie: Brak.

Zgodnie z opisaną w rozdziale 1.2 metodyką, oddziaływanie na gatunki zwierząt i roślin zlokalizowanych poza granicami planu można ocenić w następujący sposób:

- pod względem bezpośredniości oddziaływania – bezpośrednie;
- pod względem okresu trwania oddziaływania – długoterminowe;
- pod względem częstotliwości oddziaływania – stałe;
- pod względem charakteru zmian – pozytywne i bez znaczenia;
- pod względem zasięgu oddziaływania – miejscowe;
- pod względem trwałości przekształceń –odwracalne;
- pod względem intensywności przekształceń – nieznaczne.

Na terenach mpzp F4MN oraz F2P/U w obrębie Miechęcino stwierdzono występowanie siedliska 91F0 łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (Ficario-Ulmetum), zajmujące łącznie powierzchnię ok. 3500 m kw., natomiast teren mpzp F5MN graniczy bezpośrednio z przedmiotowym siedliskiem. Stan zachowania siedliska należy ocenić jako dobry.

Zagrożenia związane z przewidywanym oddziaływaniem na siedliska przyrodnicze: Bezpośrednie – wycinka drzew i krzewów kolidujących z zamierzeniami inwestycyjnymi. Pośrednie – związane z

istniejącą i planowaną zabudową i drogami: emisja hałasu i zanieczyszczeń atmosferycznych, wód i gleby.

Środki minimalizujące wpływ zapisów planu: Dla siedliska 91F0 łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe (Ficario-Ulmetum) wyznaczenie w mpzp nieprzekraczalnej linii zabudowy chroniącej siedlisko przed wycinką drzew i krzewów. Ponadto wyposażenie i wymóg korzystania z infrastruktury technicznej (kanalizacji, sieci ciepłowniczej), utworzenie sprawnego systemu odprowadzającego wody opadowe i roztopowe z jezdni. Organizacja ruchu – wprowadzenie ograniczenia prędkości, celem ochrony przed nadmiernym hałasem.

Znacząco negatywne oddziaływanie: Brak.

Zgodnie z opisaną w rozdziale 1.2 metodyką, oddziaływanie na siedliska przyrodnicze można ocenić w następujący sposób:

- pod względem bezpośredniości oddziaływania – bezpośrednie;
- pod względem okresu trwania oddziaływania – długoterminowe;
- pod względem częstotliwości oddziaływania – stałe;
- pod względem charakteru zmian – pozytywne i bez znaczenia;
- pod względem zasięgu oddziaływania – miejscowe;
- pod względem trwałości przekształceń –odwracalne;
- pod względem intensywności przekształceń – nieznaczne.

4.3. Oddziaływanie projektu mpzp poza obszarem opracowania

Proponowane zagospodarowanie będzie oddziaływało na środowisko również poza ustalonymi granicami. Wprowadzenie nowych elementów zainwestowania wiąże się ze zwiększonym poborem wody z sieci wodociągowej i wzrostem zużycia energii elektrycznej. Transport samochodowy będzie oddziaływał na całej trasie dojazdowej do obiektów zlokalizowanych na omawianym terenie. Powstałe odpady będą stanowić obciążenie dla środowiska w miejscu ich utylizacji. Sposób odprowadzania ścieków oraz zbierania odpadów realizowany będzie zgodnie z polityką przyjętą przez władze gminy. Zaistniałe emisje przyczynią się do ogólnego stanu środowiska w gminie (migracja zanieczyszczeń przez powietrze atmosferyczne).

4.4. Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Transgraniczne oddziaływanie na środowisko, o którym mowa w art.51 ust.2, pkt 1d) ustawy z dnia 3 października 2008 o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko oceniane jest w aspekcie granic międzynarodowych. Proponowany projekt mpzp nie zawiera rozstrzygnięć, ani nie stwarza możliwości, w wyniku których mogłoby wystąpić transgraniczne oddziaływanie na środowisko. Zagospodarowanie obszaru nie będzie oddziaływać na środowisko terenów położonych poza granicami kraju.

4.5. Informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych dokumentów powiązanych z projektem mpzp

Zgodnie z art. 52 ust 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w prognozie oddziaływania na środowisko uwzględnia się informacje zawarte w prognozach oddziaływania na środowisko sporządzonych dla innych, przyjętych już, dokumentów powiązanych z projektem dokumentu będącego przedmiotem postępowania.

Autorowi niniejszej prognozy nie były dostępne prognozy oddziaływania na środowisko do opracowań planistycznych odnoszących się do badanego obszaru.

4.6. Kompleksowa ocena skutków wpływu ustaleń projektu mpzp na środowisko

Ocenę następstw realizacji ustaleń planu dokonano z podziałem ze względu na wpływ na poszczególne elementy środowiska przyrodniczego i antropogenicznego (w tym na zdrowie ludzi) znajdującego się w obrębie granic omawianego obszaru, uwzględniając wzajemne zależności między nimi. Wpływ na środowisko skutków realizacji planu różnicuje się w zależności od:

- bezpośrednio oddziaływania – bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane;
- okresu trwania oddziaływania – długoterminowe, średnioterminowe, krótkoterminowe;
- częstotliwości oddziaływania – stałe, chwilowe;
- charakteru zmian – pozytywne, negatywne, bez znaczenia;
- zasięgu oddziaływania – miejscowe, lokalne, ponadlokalne, regionalne, ponadregionalne;
- trwałości przekształceń – nieodwracalne, częściowo odwracalne, odwracalne, możliwe do rewaloryzacji;
- intensywności przekształceń - nieistotne, nieznaczne, zauważalne, duże, zupełne.

Oddziaływanie na poszczególne komponenty środowiska zgodnie z przyjętymi założeniami przedstawiono również w formie tabelarycznej i na rysunku prognozy.

Tab. 4. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska – tereny zabudowane i komunikacji.

Oddziaływanie na:	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredniości	okresu trwania	częstotliwości	charakteru zmian	zasięgu	trwałości przekształceń	intensywności przekształceń
świat przyrody i bioróżnorodność	Bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe	negatywne	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie i wtórne	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe i chwilowe	negatywne	miejscowe i lokalne	możliwe do rewaloryzacji	zauważalne
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	nieznaczne
klimat akustyczny	bezpośrednie	długoterminowe i krótkoterminowe	stałe	bez znaczenia	miejscowe	odwracalne	zauważalne
wody	pośrednie	długoterminowe	stałe	negatywne	Miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	nieznaczne
krajobraz i zabytki	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne i negatywne	miejscowe	nieodwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie i pośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	częściowo odwracalne	zauważalne

Funkcje powodujące przekształcenia w środowisku przyrodniczym i krajobrazie, skutkujące emisją hałasu, zanieczyszczeń do atmosfery i wód (Tab. 4)

Planowane tereny zabudowane będą miały zróżnicowany wpływ na środowisko. Funkcjonowanie nowych terenów wiąże się z większym poborem wody oraz odprowadzaniem ścieków i odpadów, a także emisją hałasu i zanieczyszczeń atmosferycznych. Ustalenia planu w zakresie ochrony środowiska i wyposażenia terenów w infrastrukturę techniczną pozwalają zminimalizować negatywny wpływ przewidywanych funkcji na środowisko, w tym jakość wód, powietrza atmosferycznego i klimat akustyczny. Rozwój nowych funkcji przyczyni się do zmniejszenia powierzchni biologicznie czynnej i utraty walorów produkcyjnych gleb. Ustalenia mpzp przewidują minimalne udziały powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych, co stwarza możliwości w zakresie kształtowania terenów zieleni urządzonej. Spodziewać się będzie można nasadzeń ozdobnych gatunków drzew i krzewów. Wprowadzenie zabudowy przyczyni się do przekształcenia morfologii terenu.

Tab. 5. Zróżnicowanie skutków oddziaływania na poszczególne elementy środowiska - tereny zieleni.

Oddziaływanie	Oddziaływanie pod względem:						
	bezpośredni	okresu trwania	częstotliw	charakteru	zasięgu	trwałości	intensywno

na:	ości		ości	zmian		przekształce ń	ści przekształc eń
świat przyrody i bioróżnorodność	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe, lokalne	odwracalne	zauważalne
gleby i powierzchnię terenu	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	duże
powietrze atmosferyczne	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	duże
klimat lokalny	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	duże
klimat akustyczny	bez znaczenia	bez znaczenia	stałe	pozytywne	miejscowe	bez znaczenia	zauważalne
wody	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe i lokalne	odwracalne	zauważalne
krajobraz i zabytki	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	odwracalne	zauważalne
ludzi	bezpośrednie	długoterminowe	stałe	pozytywne	miejscowe	bez znaczenia	zauważalne

Funkcje o pozytywnym wpływie na środowisko (Tabela 5)

Tereny zieleni mają pozytywne oddziaływanie na środowisko przyrodnicze, a także środowisko życia mieszkańców. Mają one znaczenie dla zachowania walorów przyrodniczych i krajobrazowych. Zieleń wysoka tworzy powierzchnię pochłaniającą zanieczyszczenia atmosferyczne, wytwarzającą tlen i retencjonującą część opadów atmosferycznych. Ponadto wpływa korzystnie na klimat lokalny na terenach zabudowanych i pełni rolę izolacyjną głównie przed hałasem. Tereny zieleni stanowią miejsce występowania roślin i zwierząt. Pełnią także istotną rolę w przemieszczaniu się roślin, zwierząt i grzybów, współtworząc korytarze ekologiczne, a w otoczeniu zabudowy tworzą tereny rekreacji i wypoczynku.

5. Metody analizy realizacji postanowień projektu mpzp

Przewidywane metody analizy realizacji postanowień projektu planu pod kątem wpływu na środowisko mogą się odnosić do przestrzegania ustaleń dotyczących przeznaczenia terenu, ukształtowania zabudowy i zagospodarowania terenu, ustaleń dotyczących wyposażenia w infrastrukturę techniczną, ochrony i kształtowania środowiska i ład przestrzennego, ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków. Skutki realizacji omawianego dokumentu podlegają badaniom w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska. Monitoring poszczególnych komponentów środowiska prowadzi Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie, Państwowy Instytut Geologiczny, starosta powiatu kołobrzeskiego, zgodnie z ustawą Prawo ochrony środowiska oraz ustawą Prawo wodne.

Zgodnie z art. 55 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko organ opracowujący dokument prowadzi monitoring skutków realizacji postanowień planu w zakresie oddziaływania na środowisko (np. hałasu, jakości gleb, wód, realizacji zabudowy terenów w planach miejscowych). Monitoring ten powinien być prowadzony w oparciu o wyniki badań przeprowadzonych w ramach Państwowego Monitoringu Środowiska, a także innych badań wykonywanych w zależności od zapotrzebowania np. w przypadku pojawienia się skarg mieszkańców na uciążliwość prowadzonej działalności w oparciu o MPZP.

Częstotliwość przeprowadzania analiz powinna być uwarunkowana częstotliwością badania aktualności kierunków polityki przestrzennej, zawartych w planach, programach i studiach oraz w aktach prawa miejscowego. Zgodnie z art. 32 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wyniki omawianych analiz powinny być przekazywane co najmniej raz w czasie trwania kadencji rady. Proponuje się zatem, aby analizy dotyczące ochrony środowiska były przeprowadzane również z taką częstotliwością.

6. Przedstawienie rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko

Zgodnie z art. 51 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, prognoza oddziaływania na środowisko zawiera rozwiązania mające na celu zapobieganie i ograniczanie negatywnych oddziaływań na środowisko mogących być rezultatem realizacji projektowanego dokumentu.

W celu ograniczenia lub eliminacji niekorzystnego wpływu na środowisko będącego efektem realizacji mpzp należy uwzględnić:

- konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska;
- ograniczenie zasięgu uciążliwości do granic działki inwestora,
- na terenach przeznaczonych pod inwestycje należy przeprowadzić rozpoznanie przyrodnicze, celem ustalenia występowania gatunków chronionych.

Pozostałe przyjęte w projekcie planu rozwiązania pozwalające zminimalizować lub ograniczyć niekorzystne oddziaływania uznaje się za wystarczające. Rozwiązania te zostały przedstawione w poprzednich rozdziałach prognozy. Nie przedstawia się zatem dodatkowych rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko.

Do rozwiązań służących ochronie środowiska, które zawiera opisywany projekt mpzp należą:

- obowiązek utworzenia zieleni jako powierzchni biologicznie czynnej na działkach budowlanych;
- odprowadzanie ścieków do sieci kanalizacji;
- sposób postępowania z wodami opadowymi i roztopowymi;
- ograniczenie emisji zanieczyszczeń atmosferycznych z budynków poprzez dopuszczenie stosowania do ogrzewania energii odnawialnej;
- sposób postępowania z odpadami komunalnymi.

7. Rozpatrzenie rozwiązań alternatywnych do przyjętych w projekcie opisywanego dokumentu

Ustalenia analizowanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego są wynikiem kompromisu pomiędzy wymogami ochrony środowiska i życia człowieka, a koniecznością rozwoju urbanistycznego. Zaprezentowane rozwiązania są zgodne z ustawodawstwem odrębnym, dokumentami planistycznymi obowiązującymi na terenie gminy i wykorzystują instrumenty planistyczne służące do zrównoważonego rozwoju terenów zurbanizowanych. Ustalenia mpzp nie ingerują w tereny o wysokich walorach przyrodniczych i krajobrazowych oraz zawierają zapisy korzystne dla środowiska.

W zakresie rozwiązań alternatywnych można rozważyć podniesienie wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych, utworzenie pasów zieleni izolacyjnej wzdłuż istniejących głównych szlaków komunikacyjnych oraz utworzenie terenów zieleni na części terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Rozwiązaniem alternatywnym jest również brak realizacji analizowanego dokumentu, jest to jednak całkowicie sprzeczne z zamierzeniami inwestycyjnymi i interesem ekonomicznym miasta oraz oczekiwaniami i potrzebami mieszkańców.

8. Informacje o celach ochrony środowiska ustanowionych na szczeblu międzynarodowym, krajowym i lokalnym oraz powiązania z innymi dokumentami

Działania przewidziane w mpzp w zakresie ochrony środowiska przyrodniczego oraz skutków oddziaływania kierunków jego zagospodarowania mają charakter lokalny, jednak uwzględniają cele ochrony środowiska zawarte w dokumentach strategicznych opracowywanych na szczeblu krajowym i regionalnym oraz w dyrektywach Unii Europejskiej.

Dokumenty na szczeblu międzynarodowym

Do najważniejszych dokumentów zaliczyć należy:

- Dyrektywa 98/83/UE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wód przeznaczonych do spożycia przez ludzi,
- Dyrektywa Ramowej UE dotyczącej wody, przyjętej w 1997 r.,
- Dyrektywa 98/15/EC z 27 lutego 1998 r. dot. wprowadzania zanieczyszczeń do wód,
- Dyrektywa Ramowej w sprawie ogólnych zasad gospodarowania odpadami 75/442/EWG z 15 lipca 1975 r., Dyrektywy 9/31 WE w sprawie odpadów niebezpiecznych,
- Dyrektywa 43/92 EEC z 21 maja 1992 r. (z późn. zm.) w sprawie ochrony siedlisk naturalnych oraz dzikiej fauny i flory oraz Dyrektywy 79/409/EWG z 2 kwietnia 1979 r. o ochronie ptaków, będąca podstawą tworzenia Europejskiej Sieci Ekologicznej NATURA 2000.

Dokumenty na szczeblu krajowym

Do dokumentów o randze krajowej należą m.in.:

- II Polityka ekologiczna państwa, która nawiązuje do priorytetowych kierunków działań określonych w VI Programie działań Unii Europejskiej w dziedzinie środowiska. Dokument ten wskazuje narzędzia ochrony środowiska, a także problemy związane ze współpracą międzynarodową ze szczególnym uwzględnieniem UE. Swoje cele i zakres działań wyznacza w trzech horyzontach czasowych: do roku 2002, do roku 2010 i do roku 2025.
- Krajowa strategia ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Programem działań mówi o zachowaniu całej rodzimej przyrody, bez względu na jej formę użytkowania oraz stopień jej przekształcenia lub zniszczenia.
- Krajowy Program Zwiększania Lesistości, który jest instrumentem polityki leśnej w zakresie kształtowania przestrzeni przyrodniczej kraju, zawiera ogólne wytyczne sporządzania regionalnych planów przestrzennego zagospodarowania w dziedzinie zwiększania lesistości.
- Krajowy Plan Gospodarki Odpadami określa zakres działania niezbędny do zaplanowania zintegrowanej gospodarki odpadami w kraju, w sposób zapewniający ochronę środowiska z uwzględnieniem obecnych i przyszłych możliwości technicznych, organizacyjnych.
- Krajowy Program Oczyszczania Ścieków Komunalnych jest programem inwestycji rozbudowy systemów oczyszczalni ścieków w sektorze komunalnym. Program pozwoli na wyeliminowanie nieoczyszczonych ścieków (pochodzących ze źródeł miejskich i aglomeracji) z wód powierzchniowych. Dokument dotyczy także poprawy jakości wód powierzchniowych, będących potencjalnym źródłem poboru ujęć komunalnych. Zamierzeniem Programu jest również pobudzenie inicjatyw lokalnych (nowe miejsca pracy) oraz pełne dostosowanie do wymogów Unii Europejskiej w zakresie wyposażenia w system oczyszczalni ścieków i kanalizacji.

Biorąc pod uwagę specyfikę planu miejscowego najistotniejsze cele wymienionych dokumentów odnoszą się do ochrony środowiska przyrodniczego i bioróżnorodności. Przeprowadzona w poprzednich rozdziałach analiza wykazała brak negatywnych oddziaływań na środowisko przyrodnicze na większości terytorium planu i terenów do niego przyległych.

Wszelkie akty prawne oraz pośrednio dokumenty związane z polityką przestrzenną i polityką ekologiczną państwa są zgodne z przepisami prawa międzynarodowego oraz ratyfikowanymi umowami międzynarodowymi. W szczególności dostosowywane są również do prawa Unii Europejskiej i polityk przyjętych przez kraje wspólnoty. Poszczególne dyrektywy unijne (np. Dyrektywa Siedliskowa, Dyrektywa Ptasia, Dyrektywa Wodna) transponowane są do prawodawstwa polskiego i mają odzwierciedlenie w wiążących aktach prawnych.

9. Streszczenie

Niniejsze opracowanie analizuje i ocenia potencjalny wpływ realizacji ustaleń projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego gminy Dygowo w części obrębów Świelubie, Pustary, Bardy, Miechęcino, Dębogard, Kłopotowo – etap 2.

Celem planu miejscowego jest zagospodarowanie terenu i przeznaczenie go pod:

- 1) tereny zabudowy mieszkaniowej jednorodzinnej;
- 2) tereny zieleni urządzonej;
- 3) drogi publiczne:
 - a) KD-L – klasy lokalnej,
 - b) KD-D – klasy dojazdowej;
- 4) drogi wewnętrzne.

Obszar planu położony jest na wydzielonych działkach i obszarach w obrębach: Świelubie, Pustary, Miechęcino, Piotrowice, w północnej części województwa zachodniopomorskiego, we wschodniej części powiatu kołobrzeskiego.

Zagospodarowanie terenu objętego projektem mpzp stanowią głównie wiejskie tereny. Zagospodarowanie terenu objętego projektem mpzp stanowią głównie wiejskie tereny zabudowane z zabudową mieszkaniową jednorodzinną. Ponadto występują tu tereny infrastruktury wiejskiej (drogi). Stwierdza się również zieleń nieurządzoną.

Teren opracowania zbudowany jest głównie z utworów czwartorzędowych.

Zgodnie z aktualnym planem gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry, teren objęty opracowaniem:

- w obrębie Świelubie położony jest w jednolitych części wód powierzchniowych nr RW60001944979 - Parsęta od Radwi do Wielkiego Rowu;
- w obrębie Pustary położony jest w jednolitych części wód powierzchniowych nr RW60001944979 - Parsęta od Radwi do Wielkiego Rowu;
- w obrębie Miechęcino położony jest na pograniczu jednolitych części wód powierzchniowych nr RW6000174494 - Olszynka oraz nr RW60001944979 - Parsęta od Radwi do Wielkiego Rowu;

Według A. Wosia (1999) większość obszaru gminy leży w granicach regionu Środkowopomorskiego, tylko północne części zaliczone zostały do regionu Środkowonadmorskiego. W tym drugim regionie jest mniej dni przymrozkowych i mroźnych, a więcej dni ciepłych. Krócej (o około 30 dni) trwa tam okres termicznej zimy i również krótszy jest (o około 10 dni) okres termicznego lata. Częstsze są dni z opadem atmosferycznym. Nie notuje się występowania skrajnych typów pogody.

W obszarze opracowania występują grunty rolnicze, łąki i pastwiska i lasy IV i V klasy bonitacyjnej.

Roślinność rzeczywista gminy Dygowo, ze względu na rozwój rolnictwa występujący na tych terenach od kilkunastu wieków, praktycznie nie pokrywa się z rozmieszczeniem roślinności potencjalnej. Wyjątek stanowią obszary położone w dolinie Parsęty oraz torfowiska wysokie i przejściowe znajdujące się na północ i zachód od Dygowo.

Na terenie objętym niniejszym opracowaniem występują obszary chronione na podstawie przepisów ustawy o ochronie przyrody, którymi jest obszar Natura 2000 Dorzecze Parsęty (PLH320007). Ponadto na terenie planu występują obszary węzłowe i korytarze ekologiczne (Pomorze 1 oraz Dolina Parsęty Północny), będące częścią sieci powiązań przyrodniczych.

Stan większości parametrów powietrza atmosferycznego kwalifikuje się do klasy A (nie ma przekroczeń poziomów dopuszczalnych i poziomów docelowych). W przypadku benzo(a)pirenu przekroczenia takie występują, stąd zakwalifikowano obszar do klasy C.

Klimat akustyczny kształtowany będzie głównie przez pojazdy przemieszczające się drogami i ulicami zlokalizowanymi na terenach objętych planem.

Teren planu zlokalizowany jest w dorzeczu Odry w obrębie jednolitych części wód powierzchniowych:

Jednolita część wód nr RW60001944979 - Parsęta od Radwi do Wielkiego Rowu, silnie zmieniona CW, monitorowana. Aktualny stan JCWP został oceniony jako dobry. Celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego potencjału ekologicznego, możliwość migracji organizmów wodnych na odcinku cieku istotnego - Parsęta w obrębie JCWP oraz dobrego stanu chemicznego do 2027 roku, jednocześnie oceniono ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jako zagrożone.

Jednolita część wód nr RW6000174494 – Olszynka, naturalna CW, niemonitorowana. Aktualny stan JCWP został oceniony jako zły. Celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego do 2021 roku, jednocześnie oceniono ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jako zagrożone.

Jednolita część wód nr RW60001744972 – Nieciecz, naturalna CW, niemonitorowana. Aktualny stan JCWP został oceniony jako zły. Celem środowiskowym jest osiągnięcie dobrego stanu ekologicznego oraz dobrego stanu chemicznego do 2021 roku, jednocześnie oceniono ryzyko nieosiągnięcia celów środowiskowych jako zagrożone.

W przypadku odstąpienia od realizacji sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązywać będzie aktualna wersja „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dygowo”. Wszelkie oddziaływania, przekształcenia i zmiany, zarówno pozytywne, jak i negatywne będą związane z aktualnym zagospodarowaniem. W przypadku zaniechania istniejącego zagospodarowania, stan środowiska zostanie utrzymany na dotychczasowym lub podobnym poziomie.

Z analizy ustaleń planu i oceny zgodności z warunkami ekofizjograficznymi wynika, że projekt planu został sporządzony zgodnie z przepisami ochrony środowiska. Nie ma większych przeszkód dla wprowadzania nowego zagospodarowania na przedmiotowym terenie. Projekt planu zgodny jest z polityką przestrzenną nakreśloną w „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dygowo”. W projekcie planu przyjęto rozwiązania techniczne, mające na celu ochronę środowiska, krajobrazu i dóbr materialnych.

Oceniono wpływ realizacji projektu planu na poszczególne elementy środowiska. W odniesieniu do świata przyrody i bioróżnorodności nastąpią nieodwracalne zmiany w strukturze gatunkowej roślin. Planowane zmiany użytkowania polegać będą głównie na przekształceniu terenów dotychczas niezagospodarowanych i częściowo rolnych w teren zurbanizowany. Przestrzeń zurbanizowana nie będzie tworzyć dogodnych warunków dla pojawiania się dziko żyjących gatunków roślin i zwierząt. W projekcie planu obowiązywać będą zapisy mówiące o utworzeniu powierzchni terenów biologicznie czynnych, na których będzie pojawiać się zieleń.

Realizacja planu spowoduje przekształcenie morfologii terenu na potrzeby wykopania fundamentów budynków oraz innych obiektów budowlanych. Pokrywa glebowa w miejscach sytuowania zabudowy zostanie zdjęta. Zapisy planu zawierają rozwiązania powodujące, że przekształcenia rzeźby terenu nie będą duże, a charakter ukształtowania terenu zostanie zachowany. Zwiększenie areалу terenów zabudowanych i utwardzonych obniży zdolności retencyjne podłoża, jednakże obowiązek tworzenia powierzchni biologicznie czynnej spowoduje minimalizację niekorzystnego zjawiska.

Nowe zagospodarowanie spowoduje pojawienie się nowych emitorów zanieczyszczenia środowiska. Zapisy planu zakładają pozyskiwanie ciepła z sieci oraz indywidualnie, w tym z odnawialnych źródeł energii.

Na terenach przeznaczonych pod zabudowę przewiduje się przekształcenie warunków klimatu miejscowego w kierunku topoklimatu umiarkowanego.

Klimat akustyczny kształtowany będzie przez ruch samochodowy. Ruch w obrębie dróg zbiorczych, dojazdowych i wewnętrznych na terenach zamieszkałych nie powinien wpływać w sposób istotny na pogorszenie aktualnego, korzystnego stanu klimatu akustycznego.

Przyjęto korzystne rozwiązania mające na celu ochronę stanu środowiska gruntowo-wodnego. Najkorzystniejszym rozwiązaniem jest wyposażenie terenu w system kanalizacji sanitarnej. Istotne są również zapisy mówiące o postępowaniu z wodami opadowymi i roztopowymi. Rozwiązania te należy uznać za skuteczne, możliwe do spełnienia i sprzyjające

osiągnięciu wyznaczonych celów środowiskowych dla jednolitych części wód powierzchniowych i podziemnych.

Dopuszczone kategorie przeznaczenia i funkcji terenów zasadniczo wykluczają możliwość realizacji inwestycji i obiektów mogących w sposób negatywny wpłynąć na środowisko życia i zdrowie mieszkańców.

Potencjalne oddziaływania skumulowane obejmują emisję hałasu oraz emisje zanieczyszczeń gazowych i pyłowych do atmosfery.

Sposób zagospodarowania terenu nie będzie wywierać znaczącego negatywnego oddziaływania na formy ochrony przyrody.

Proponowane zagospodarowanie będzie oddziaływało na środowisko również poza ustalonymi granicami. Zagospodarowanie nie będzie oddziaływać na środowisko terenów położonych poza granicami kraju.

Funkcje terenów powodujące przekształcenia w środowisku przyrodniczym i krajobrazie, skutkujące emisją hałasu, zanieczyszczeń do atmosfery i wód (tereny zabudowane i komunikacji) charakteryzują się większym poborem wody, odprowadzaniem ścieków i odpadów, a także emisją hałasu i zanieczyszczeń atmosferycznych. Zmniejszy się powierzchnia biologicznie czynna oraz utracone zostaną walory produkcyjne gleb.

Przedstawiono rozwiązania mające na celu zapobieganie, ograniczenie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko: konieczność dotrzymania wszelkich obowiązujących norm dotyczących ochrony poszczególnych komponentów środowiska, ograniczenie zasięgu uciążliwości do granic działki inwestora. Pozostałe rozwiązania w projekcie planu uznaje się za wystarczające.

W zakresie rozwiązań alternatywnych można rozważyć podniesienie wskaźnika powierzchni biologicznie czynnej w obrębie działek budowlanych, utworzenie pasów zieleni izolacyjnej wzdłuż istniejących głównych szlaków komunikacyjnych oraz utworzenie terenów zieleni na części terenów przeznaczonych pod zabudowę.

Projekt MPZP powiązany jest z dokumentami takimi jak plany, programy i polityki oraz zawiera sposoby uwzględniania celów ochrony środowiska.

10. Spis literatury

Na potrzeby niniejszego opracowania wykorzystano następujące opracowania:

- „Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dygowo”;
 - „Raporty o stanie środowiska w województwie zachodniopomorskim publikowane przez Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Szczecinie,
 - J. Kondracki „Geografia Polski, mezoregiony fizyczno-geograficzne”, PWN 1994 r.,
 - Liro A., Strategia wdrażania krajowej sieci ekologicznej ECONET–POLSKA, Fundacja IUCN Poland, Warszawa, 1998;
 - Standardowe formularze danych Natura 2000;
 - Materiały kartograficzne udostępnione na stronach internetowych:
<http://geoportal.kzgw.gov.pl>,
<http://epsh.pgi.gov.pl/epsh/>,
<http://mjwp.gios.gov.pl/mapa/>,
<http://bazagis.pgi.gov.pl/>,
<http://geoserwis.gdos.gov.pl>
 - Aktualne akty prawne pochodzące z bazy umieszczonej na stronie internetowej <http://isip.sejm.gov.pl>.
- Inne, nie wymienione w spisie pozycje, przytoczono w tekście opracowania.

Wrocław, 8 października 2021 r.

OŚWIADCZENIE

Oświadczam, że posiadam uprawnienia do sporządzania prognoz oddziaływania na środowisko (wykształcenie kierunkowe), zgodnie z wymogami art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz .U. z 2021 r. poz. 247 z późn. zm.).

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Przemysław Malec

